

ELLEN G. WHITE ESTATE

KOLPORTIERIS, KĀ EVANGELISTS

A close-up photograph of a hand holding three books. The hand is positioned vertically, with the thumb and index finger visible. The books are held between the fingers, with their spines facing the viewer. The background is a soft, out-of-focus green, suggesting foliage. The lighting is natural, highlighting the texture of the hand and the edges of the books.

ELLEN G. WHITE

Kolportieris, kā evaņģelists

Ellen G. White

**Copyright © 2023
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby. (See [EGW Writings End User License Agreement](#).)

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Contents

Information about this Book	i
Nodaļa 1—Rakstu izplatīšanas svarīgums.	7
Nolemts no Dieva.	7
Grāmatas nepaliek nelasītas.	7
Lūdziet ar ļaudīm.	7
Enģeļi dod vārdus.	7
Dieva darbs.	8
Simts viena vietā.	8
Dvēseles atgriezīsies.	8
Sargi un vēstneši.	8
Kopīgs darbs ar sludinātāju.	8
Nodaļa 2—Kolportiera īpašības.	10
Neizdošanās.	10
Runājiet vārdus, kurus Dievs jums iedvēš.	10
Misijas skolēni.	10
Pareizi pamatlikumi.	11
Pamācīti no enģeļiem.	11
Enģeļi palīdz gūt panākumus.	11
Dziļāki piedzīvojumi.	11
Drošība par panākumiem.	12
Nodaļa 3—Kolportieris, kā evaņģēlija kalps.	13
Nodaļa 4—Izdevība uz īstu kalpošanu.	14
Neļaujieties novērsties.	14
Daļa no ārstniecības misijas un sludinašanas darba.	14
Vienkāršas apkopšanas.	15
Runājiet par Kristus mīlestību.	15
Turiet bībeles stundas.	15
Sargājieties no strīduspunktiem.	15
Gatavi atbildēt.	15
Gars iedvēš vārdus.	16
Pārdodiet svarīgas grāmatas.	16
Nodaļa 5—Kolportieru darba jaunatdzīvinašana.	17
Gaismas neseji.	17
Mācība un izglītība.	17
Kopā ar piedzīvojušiem.	17
Izglītība ir vajadzīga.	18
Nav augstāka darba.	18
Atbildīgi par nokavētu darbu.	18
Atpakaļ darbā.	19
Nodaļa 6—Mūsu rakstu iespaids.	20
Citās zemēs.	20
Meklet ar lugšanam un asaram.	20
Tie to saka citiem.	20
Nodaļa 7—Sauciens pēc kolportieriem.	21

Kolportieŗu kaŗa gāŗieni.	21
Mednieki un zvejnieki.	21
Uz lielceļiem un gar sētmalam.	22
Kolportieŗu darbs ir dvēseļu glābšana.	22
Pārliecinašanas spēks.	22
Viens ar Kristu un Tēvu.	23
Nodaļa 8—Sauciens pēc iesācejiem.	24
Lielaku grāmatu pārdošana.	24
Mēmi liecinieki.	24
Pārdodiet grāmatas, kas dod gaismu.	25
Piedāvāriet tās veikalniekiem un sludinatajiem.	25
Gars dod dedzību.	25
Dūša un prieks.	26
Kristus jums mācīs, kas jasaka.	26
Enģeļi pavadīs un gatavos ceļu.	26
Pilnīga nodošanās Dievam.	26
Palīdziet nesātīgiem.	26
Kungs aicinā daudzus.	27
Vīri un sievas.	27
Nodaļa 9—Kolportieŗu darba prasības.	28
Rūpīga sagatavošanās.	28
Vajadzīga pilnīgi taisna dzīve.	28
Dzīves šķīstums.	28
Neielaižaties ar grēku.	29
Sargāties no ļaunas satiksmes.	29
Laikrakstu pasūtīšana.	30
Īss pasūtījums ir kļūda.	30
Taupība un pašizliedzība.	30
MekleĶiet bibeļē.	31
Premijas.	31
StrādāĶiet, lai izplatītu gaismu.	31
Godīgums un tikumu šķīstība.	32
Gudriba strādnieku izredzē.	32
Nav robežu attīstībai.	32
Nedariet nekādus sevišķus piedāvājumus.	33
Vajadzīga dūša un sparība.	33
PiekopĶiet darbības tikumus.	33
Briesmas strādat bezrūpīgi.	33
Augstsirdīgs un pacildinošs darbs.	33
Rūpība strādnieku izvēlē.	34
Visadā ziņā uzticīga pienākuma izpildīšana.	34
Ienaidnieki jūs cienīs.	34
Nodaļa 10—Kolportieris un bibeles darbs.	35
Nekaveties pie mācības punktiem.	35
Čaklums.	35
Dievišķas vadības vajadzība.	35
Mazak strīdus jautājumus, vairak par Kristu.	36
Jezus vārds mīlestībā un maigumā.	36

Runajiet par Kristus mīlestību.....	36
Ja tie redz Kristu.	36
Grūtība, no kuŗas visvairak jābīstas.	36
Pie Jezus drošā patvērumā.	36
Vest cilvēkus pie Glābeja.	37
Esiet apzinīgi skoleni.	37
Līdzekļi, kā ātri pasludināt vēsti.	37
Nodaļa 11—Skaidriba veikala lietās.	38
Šīs durvis ir jāaizslēdz un jāaizbultē.	38
Naudas palīdzības.	38
Netaisat paradus.	39
Nodaļa 12—Patiesības spēks pārliecināt un atgriezt dvēseles.	40
Kristus vienīgi sekmīgais pretinieks.	40
Grēcinieki tiks atgriezti.	40
Grēcinieki taps par strādniekiem priekš Dieva.	40
Priekš kolportieŗiem.	40
Stingra taisnuma pamatlikumi.	40
Dziļaks piedzīvojums.....	41
Pasaule pārgrozīta.	41
Nodaļa 13—Vienoti centieni.....	42
Vienlīdzīgi svarīgas.	42
Vienaldzība pret veselības kopšanas grāmatam.	42
Veselības reforma kā ķīlis.	42
Nevis vēsts vietā.	43
Nodaļa 14—Vieglprātīgi un uztraucoši raksti.	44
Nodaļa 15—Mūsu rakstu cenas.	45
Nodaļa 16—Mūsu grāmatam jātiek pārdotām un lasītām.	46
Vajadzīgi simtiem kolportieŗu.....	46
Ne ļaudis, uz kuŗiem nevar paļauties.	46
Vissvarīgākais darbs.	46
Ne katrs priekš tam derīgs.....	46
Apģerbs un uzvešanās.	46
Izplatīšana vairo pieprasījumus.....	47
Uzsveri grāmatu vērtību.	47
Nodaļa 17—Izlase.	48
Spējas uz kolportieŗu darbu.	48
Sagatavošana uz sludinātāja darbu.	48
Grūtību panešana.	48
Vērtīgs piedzīvojums.	49
Piedzīvojumu paziņojumi.	49
Priekšzīme veselības reformā.	49
Runas dāvanas izglītošana.	49
Vajadzīgs grāmatu pamatīgi pazīt.....	50
Mazu rakstu kolportieŗu darbs.	50
Pieklājīga izturešanās.....	50
Pacildinošs darbs.	50
Pa diviem.	50
Sevišķais darbs.	50

Pamācība.	50
Ezajas 6. nodaļa.	50
Kam pazemīgas sirdis.	51
Runājiet skaidri.	51
Nepieciešama īpašība.	51
Piemīniet, ka jūs esiet Dieva līdzstrādnieki.	51
Stāstiet tiem vienkāršībā.	51
Pazemīga lūgšana.	51
Paceļat savu dvēseli.	52
Kolportieŗu darbs ir sagatavošanās uz sludinātāja amatu.	52
Lūdziet ar ģimenem.	52
Kas skatas tikai uz peŗņu.	52
Pasaulīgs raksturs.	52
Ne visi vienu grāmatu.	52
Nepareīzi pamatlikumi.	53
Laikraksti, traktāti un broŗuras.	53
Esat derīģi.	53
ŗaut darboties Garam.	53
Mūsu darbs.	54
Kuŗu Dievs var lietot.	54
Kopā ar eņģeļiem.	54
Dziedāšana un lūģšana.	54
No pilsētas uz pilsētu.	54
Izplatiet rakstus.	54
ŗaunas varas.	54
Kamēr vēl parbaudīšanas laiks.	55
Grāmatas un laikraksti.	55
Grāmatas par bībeles patiesībam.	55
Sludināģiet caur grāmatam un laikrakstiem.	55
Mūsu rakstiem jānonāķ visur.	56
Tirģošanas gars.	56
Runāģiet par Pestītāja mīlestību.	56
Jauni brīvprātīģie.	56
Pastāvīģa paļāvība uz Dievu.	57

Nodaļa 1—Rakstu izplatīšanas svarīgums.

Pareizi darīts kolportieru darbs ir pirmās šķiras misijas darbs un ir tik labs un sekmīgs paņēmieni iepazīstināt cilvēkus ar šī laika svarīgām patiesībām, ka labaku nemaz nevar iedomāties. Sludinātāja darba svarīgums nav pārprotams. Bet daudzi no tiem, kas salkst pēc dzīvības maizes, nebauda priekštiesību noklausīties no Dieva sūtīta sludinātāja vārdus. Šī iemesla dēļ ir no svara plaši izplatīt mūsu rakstus. Tādā kārtā vēsts var nonākt arī turp, kur sludinātājs nevar nokļūt, un daudzu uzmanība tiks vērsta uz svarīgiem notikumiem, kas saistīti ar šīs pasaules vēstures nobeigšanos.

Nolemts no Dieva.

Dievs kolportiera darbu ir nolēmis kā līdzekli nest cilvēkiem mūsu grāmatās esošo gaismu, un kolportieri [U+1D89] iem vajadzētu likt pie sirds cik svarīgi ir cik ātri vien iespējams apgādat pasauli ar grāmatām, kuras vajadzīgas priekš ļaužu garīgās audzināšanas un ap-gaismošanas. Šis ir darbs, pie ku [U+1D89] a Dieva ļaudīm pēc viņa prāta šinī laikā sevišķi jāpiespiežas. Visi, kas nododas Dievam darbo-ties kā kolportieri, palīdz caur to sniegt pasaulei beidzamo biedināšanas vēsti. Mēs šo darbu nevaram par daudz augsti novērtēt, jo bez kolportieru pūlem daudzi nekad nedzirdētu biedināšanu.

[6]

Grāmatas nepaliek nelasītas.

Ir gan taisnība, ka daži pirceji noliek grāmatas uz plaukta jeb uz sava pieņemamistabas galda un reti kad tanīs ieskatās. Neskatoties uz to, Dievs rūpējas par savu patiesību un nāks laiks, kad grāmatas uzmeklēs un lasīs. Mājā var gadīties slimība jeb nelaime un tad caur grāmatās esošo patiesību Dievs var sūtīt bēdīgām sirdīm mieru un cerību. Tiem atklājas viņa mīlestība un tie mācas saprast cik tas ir no svara, ka tiem ir piedoti grēki. Tā Kungs strādā roku rokā ar saviem pašai dziedīgiem strādniekiem.

Lūdziet ar ļaudīm.

Ir arī daudzi, kas nemācās pazīt patiesību agrāk, līdz tā viņiem tiek pienesta mājā. Kolportieris var atrast tādas dvēseles un palīdzēt tām. Ejot no mājas uz māju, viņš var zināmu darbu izdarīt ar lielākiem panākumiem kā jebkāds cits. Viņš var iepazīties ar ļaudīm un mācīties saprast viņu vajadzības, var ar tiem lūgt un norādīt uz Dieva Jēru, kas nes pasaules grēkus. Tā var sagatavot ceļu mūsu laika sevišķai vēstij, lai ta varetu sasniegt sirdis.

Enģeļi dod vārdus.

[7]

Uz kolportiera guļ daudz atbildības. Ejot pie sava darba viņam vajadzētu būt gatavam izskaidrot rakstus. Ja viņš uzticas Dievam, tad, ceļojot no vienas vietas uz otru, Dieva enģeļi būs ap to un dos tam runāt tādas vārdus, kas daudzas dvēseles piepildīs ar gaismu, cerību un dūšu.

Dieva darbs.

Kolportierim vajadzētu vienmēr pieminēt, ka viņam ir izdevība visur sēt pie ūdeņiem. Viņam arī vajadzētu pieminēt, ka pārdodot grāmatas, kas dod patiesības atzišanu, viņš dara Dieva darbu un ka vajadzētu izlietot katru spēju priekš viņa vārda pagodināšanas. Dievs būs ar katru, kas cenšas iepazīties ar patiesību, lai to spētu skaidrā, saprotamā kārtā attēlot citiem. Dievs ir runājis skaidri un gaiši. «Gars un līgava saka: Nāc! un kas to dzird, tas lai saka: Nāc!» Par. 22, 17. Mums nevajadzētu vilcināties sniegt pamācības tiem, kam tās vajaga, lai tie atzītu patiesību, kādā ta ir iekš Jezus.

Simts viena vietā.

[8] Dieva ganampulka pazudušās avis ir visur izkaisītas, un darbs, kuŗu priekš tām vajadzētu darīt, tiek nolaižts. Pēc man dotas gaismas es zinu, ka tur, kur šodien strādā viens kolportieris, vajadzētu būt simts kolportieriem. Tos vajadzētu paskubināt uzņemt šo darbu un stāstu grāmatu vietā nest pasaulei tās grāmatas, kuŗas satur priekš mūsu laika tik svarīgu patiesību.

Dvēseles atgriezīsies.

Kolportieriem vajadzētu iziet ar Kunga vārdu un pieminēt, ka tie, kas tur Dieva baušļus un māca citus paklausīt tiem, tiks atalgoti ar to, ka redzēs dvēseles atgriežamies un ka patiesi atgriestā dvēsele vedīs atkal citu pie Kristus. Tā darbs izplatīsies vienmēr tālāk.

Sargi un vēstneši.

Ir laiks, kad caur kolportieriem janotiek lielam darbam. Pasaule guļ. Tapēc tiem kā sargiem vajadzētu skandināt biedinašanas zvanu, lai uzmodinātu guletajus ievērot briesmas. Baznīcas un draudzes nezina savu piemeklešanas laiku. Bieži tās vislabāk var iepazīties ar patiesību caur kolportieru darbu. Kas iezieta Kunga vārdā, tas ir viņa vēstnesis, lai nestu daudziem tumsībā un maldos priecīgu vēsti par atpestīšanu caur Kristu un paklausību Dieva baušļiem.

Kopīgs darbs ar sludinātāju.

[9] Man ir rādīts, ka pat tur, kur ļaudis dzird vēsti no sludinātāja mutes, kolportierim vajadzētu savu darbu turpināt kopīgi ar sludinātāju; jo cik apzinīgi sludinātājs arī nepasludinātu vēsti, tomēr ļaudis nebūs spējīgi visu to atminēt. Tapēc rakstu izplatīšana ir svarīga nevien tamdēļ, lai modinātu ļaudis saprašanu par tagadējās patiesības svarīgumu, bet arī, lai tie patiesībā iesakņotos un nopamatotos un tie būtu nostiprināti pret visām maldībām. Laikraksti un grāmatas ir Dieva sevišķi līdzekļi pastāvīgi atgādināt cilvēkam šī laika vēsti. Caur dvēseļu apgaismošanu un nostiprinašanu patiesībā raksti izdarīs daudz lielaku darbu, nekā tas varetu notikt vienīgi caur vārda sludināšanu. Klusie vēstneši, kuru kolportieri ļaudim pienes mājās, visādā kārtā pabalstīs evaņģelija pasludināšanu, jo Svētais Gars pie grāmatu lasīšanas tāpat pārliecinās prātus par patiesību, kā viņš pārliecinā sirdis tiem, kas klausas patiesības pasludināšanu. Enģeļi, kas palīdz sludinātājam viņa darbā, pavada arī grāmatas, kas satur patiesību. Z. 2, 269-272.

Kā Dievs svētī sludinātāju un evaņģelistu nopietnās pūles izskaidrot ļaudim patiesību, tā viņš svētīs arī uzticīgu kolportieri. Z. 2, 295.

Pazemīgais, krietnais strādnieks, kas paklausīgi seko Dieva aicinajumam, var būt drošs, ka Dievs viņam palīdzēs. Vienīgi apziņa par tādu lielu un svētu atbildību atstāj uz raksturu pacildinošu iespaidu. Ta liek darboties visaugstākām garīgām spējām un viņu pastāvīgā nodarbinašana stiprinā un šķīsta sirdi un prātu. Iespaids, kas caur to nāk uz viņa paša, kā arī uz citu dzīvi ir nenovērtējams.

Pavirši novērotāji varbūt necienīs jūsu darbu nedz atzīs tā svarīgumu. Tie to var uzlūkot par veikalu, kas atnes tikai zaudejumu, par dzīvi nepateicīgam darbam un pašuzpurešanai. Jezus kalps to redz gaismā, kas spīd no krusta. Viņa upuri izliekas viņam pašam niecīgi, salīdzinot ar viņa Mācītāja upuriem un viņš ir priecīgs ka var sekot viņa pēdam. Viņa darba panākumi tam dod visšķīstako prieku un tie ir kā visbagatakā alga par dzīvi pacietīgās pūlēs. Z. 2, 295. 296.

[10]

[11]

Nodaļa 2—Kolportieŗa īpaŗibas.

Tā kā mūsu rakstu izplatīšana ir misijas darbs, tad to arī jādara tikai no misijas viedokļa. Par kolportieŗiem vajadzētu likt tikai tādus vīrus un sievas, kas jūt darba nastu un kuŗu mērķis nav iegūt peļņu, bet dot cilvēkiem gaismu. Visam mūsu darbam jānotiek Dievam par godu un ar nolūku sniegt gaismu tiem, kas tumsībā. Mums nekad nedrīkst būt par iemeslu pašmīlība, mīlestība uz peļņu un cenšanās pēc goda un stāvokļa.

Neizdošanās.

Kolportieŗiem ikdienas jāatgriežas pie Dieva, lai viņu vārdi un darbi būtu dzīvības smarža uz dzīvību un lai tie varetu atstāt patiesu iespaidu. Daudziem kolportieŗa darbs nav izdevies aiz tā iemesla, ka tie nav bijuši īsti kristīgie; tie neko nav zinājuši par atgrieŗanas garu. Tie gan ir pratuši darba teoriju, bet nav sajutuši savu atkarību no Dieva.

Runājiet vārdus, kuŗus Dievs jums iedveŗ.

[12] Kolportieŗi, pieminiet, ka grāmatās, kuŗas jūs izplatiet, jūs nepasniedziet biķeri ar Babeles vīnu, ar mācībam un maldībam, kas tiek pasniegtas zemes ķēniņiem, bet biķeri, kas ir pildīti ar pestīšanas dārgām patiesībām. Vaj jūs paŗi nevēlaties no tā dzert? Jūsu gars tad var tapt padevīgs Dieva prātam un viņŗ jūsu var apzīmet ar savu uzrakstu. Ja jūs uzlūkojiet viņu, tad jūs tapsiet pārvērsti no viena spoŗuma uz otru un jūsu raksturs pakāpenīgi attīstīsies. Dievs grib, lai jūs iestātos pirmā rindā un runātu vārdus, kuŗus viņŗ jums iedvēŗis. Jums jāredā cik augsti jūs vērtējiet cilvēkus, kas atpirkti ar Pestītāja dārgām asinīm. Ja jūs krītat uz akmeņa un sadauzaties, tad jūs mantosiet Kristus spēku un arī citi ievēros patiesības spēku pie jūsu sirdīm.

Misijas skolēni.

[13] Tiem, kas apmeklē mūsu skolu, lai mācītos darīt priekŗ Kunga pilnīgaku darbu, es gribu sacīt: Neaizmirstiet, ka jūs tikai caur ikdienišķu nodoŗanos Dievam varat tapt par dvēseļu mantotajiem. Ir bijuŗi daŗi, kas nevarēja apmeklet skolu, tapēc ka bija pārk trūcīgi segt ar apmekleŗjumu savienotos izdevumus. Tomēr, tapuŗi par Dieva dēliem un meitam tie ir iesā-kuŗi darboties priekŗ cilvēkiem tur, kur tie atradās. Lai gan tiem nebija skolas izlītības, tomēr tie svētījās Dievam un Dievs caur tiem ir darbojies. Līdzīgi mācekļiem, kas no tīkliem tika acināti sekot Kristum, tie saņēma no Pestītāja dārgas pamācības. Tie sa-vienojās ar lielo Mācītāju, un ar zinaŗanam, kuŗas tie smēla iz Rakstiem, tie tika spējīgi stāstīt citiem par Kristu. Tā tie tapa patiesi gudri, tapēc ka tie savās acīs nebija pārk gudri, lai saņemtu pamācības no augŗienes. Svētā Gara atjaunodamais spēks deva tiem vajadzīgās darba spējas, kuŗas tos darija noderīgus pie dvēseļu glābšanas.

Kas attiecas uz dvēseļu pieveŗanu Kristum, tad vismācītakā vīra zinaŗanas ir ģeķība, ja tas nav mācījies Kristus skolā. Dievs var darboties tikai caur tādiem, kas ir gatavi uzņemt ieaicinājumu: «Nāciet pie manis visi, kas esiet bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt. Nēmiet uz sevis manu jūgu un mācāties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atviegloŗanu savām dvēselem; jo mans jūgs ir laipns un mana nasta ir viegla.» Mat. 11, 28-30.

Pareizi pamatlikumi.

Daudzi mūsu kolportieŗi ir novērsuŗies no pareiziem pamatlikumiem. Gribedami panākt laicīgu labumu, viņu prāts ir novērst no darba īstā mēŗķa un pareizā gara. Nevienam nebūs domāt, ka viņŗš caur āriŗu izlikŗanos atstās uz ļaudīm pareizu iespaidu. Tādā kārtā nevar iegūt labus un paliekamus panākumus. Mūsu uzdevums ir norādīt ļaudīm uz ři laika svinīgām patiesībam. Tikai tad, kad mēs būsim piepildīti ar patiesības garu, kas atrodas no mums izplatītā grāmatā, un pazemībā vēr-ŗam cilveku uzmanību uz řīm patiesībam, tikai tad mūsu pūlēm būs īsti panākumi; jo tikai tad darbosies pie sirdīm Svētais Gars, kas pārliecina par greķu, taisnību un tiesu.

Mūsu grāmatam jatiek izplatītām no strād- niekiem, kas svētiŗuŗies un kuŗus Svētais Gars var izlietot kā savus ieročus. Tikai Kristus dara mūs spēŗīģus un mums vajadzētu izskaidrot patiesības pazemīģi un vienkārŗi un ļaut, lai tās pašas dod savu smaržu uz dzīvību. [14]

Pazemīģa, sirsniģa lūģŗana palīdzētu vairak izplatīt mūsu grāmatas, kā visi dāŗģie izgreznojumi, kādus lieto pasaule. Ja strādnieki savu uzmanību piegrieztu tam, kas patiesīģs, dzīvs un īsts un lūģtu pēc Svētā Gara, ticētu tam un paļautos uz to, tad viņa spēķs tiktu izliets no debesīm pār tiem varenās straumēs un tie atstātu uz cilveku sirdīm pareizus un paliekoŗus iespaidus. Tapēc lūdziet un strādājiet, strādājiet un lūdziet, tad Kungs darbosies kopā ar jums.

Pamācīti no enģeļiem.

Katram kolportierim neizpaliekoŗi un pastāvīģi ir vajadzīģa enģeļu palīdzība, jo viņam ir darams svarīģs darbs, darbs, kuŗu tas nevar padarīt ar savu spēķu. Bet kas ir jaunpiedzimīģis un gatavs, lai Svētais Gars to vada un Kristus garā grib darīt, kas tam iespēģjams, kas strādā tā, it kā viņŗš varetu redzēt, ka visa debess to novēro, to pavadīs un pamācīs svētie enģeļi, kuŗi arī ies viņam priekŗā cilveku dzīvokļos un sagatavos viņam ceļu. Tāda palīdzība tālu pārsveŗ visus labumus, kādus var dot dāŗģi izgreznojumi.

Enģeļi palīdz ģūt panākumus.

Ja kāds atzīst kādā laikā mēs dzīvojam, tad viņŗš arī tā strādās it kā debess to novērotu. [15] Kolportieris tad izplatīs grāmatas, kas dod dvēselei gaiŗsmu un spēķu. Viņŗš uņņems sevī řo grāmatu garu un pieliks visu savu sirdi to ieteiķŗšanai. Viņa spēķs, viņa dūŗa un viņa panākumi būs tādi, cik lielā mēŗā grāmatās aprakstītās patiesības ir iepītas viņa paŗu piedzīvojumos un attīstīģuŗās viņa paŗa raksturā. Kad viņa paŗa dzīve ir tā izveidota, tad viņŗš arī var iet uz priekŗu un attēlot citiem svēto patiesību. Piepildīģs ar Dieva Garu viņŗš panāķs dziļus un bagatīģus piedzīvojumus, un Dieva enģeļi palīdzēs viņam ģūt sekmes.

Dziļaki piedzīvojumi.

Mūsu kolportieŗiem un ar viņiem arī visiem citiem, kam Dievs uzticejis podus, lai tie ar tiem strādātu, es vēl gribu sacīt: Lūdziet, ak lūdziet pēc dziļakiem piedzīvojumiem. Izeita pēc tam, kad jūsu sirdis ir darītas mīķstas un paklausīģas apcerot dāŗģās patiesības, ku ņas Dievs mums devis priekŗā ři laika. Dzeriet pilniem malkiem no pestīŗanas ūdeņa, lai tas jūsu sirdīs top par dzīvu avotu, kura ūdens plūst, lai atspirdzinātu bojā ejoŗās dvēģseles. Dievs tad jums dos gudrību, caur ko jūs tapsiet spēŗīģi pareizi izskaidrot citiem. Viņŗš jūŗ darīs par kanaļiem, caur kuriem viņŗš pasniedz savas svētības un palīdzēs jums

parādīt viņa īpašības caur to, ka jūs citiem māciet gudribu un atzīšanu, kuru viņš jums piešķīris.

- [16] Es lūdzu Kungu, lai viņš jums palīdzētu visu to saprast visā gaļumā, platumā un dziļumā, un lai jūs apzinātos, ka uz jums guļ pienākums caur pacietību, dūšu un nesatricinamu taisnīgumu parādīt Kristus raksturu. «Un Dieva miers, kas augstāks par visu sa-prašanu, tas pasargās jūsu sirdis un jūsu domas iekš Kristus Jezus.» Vil. 4, 7. Z. 2, 272-277.

Drošība par panākumiem.

Caur kolportiera darbību var izdarīt lielu un labu darbu. Kungs ir piešķīris cilvēkiem spējas un taktu. Kas viņiem uzticētos podus izlieto Dievam par godu un iepin savā darbā bībeles pamatlikumus, tiem tiks doti panākumi. Mums jāstrādā un jāpaļaujas uz to, kas mūs nekad neatstāj. Z. 2, 295.

Nodaļa 3—Kolportieris, kā evaņģelija kalps.

[17]

Saprātīgam, dievbijīgam un patiesību mīlejošam kolportierim japarāda vajadzīgā cienība, jo viņš ieņem vietu, kuŗa līdiznajas evaņģelija sludinātajam. Daudzi no mūsu jauniem sludinātajiem, kā arī tādi, kas sagatavojas uz sludināšanas amatu, ja tikai tie ir patiesi atgriezušies, darītu daudz laba, ja tie nodarbotos kolportieŗu darbā. Apmeklejojot ļaudis un piedāvājot tiem mūsu rakstus, tie iegūtu piedzīvojumu, kādu tie nevarētu panākt vienīgi caur sludināšanu. Ejot no mājas uz māju, tie varētu runāt arī ļaudīm un pie tam izplatīt Kristus dzīves saldo smaržu. Kamēr tie censtos citiem tapt par svētību, tie taptu paši svētīti un iegūtu dziļāku ticības piedzīvojumu. Viņu rakstu zinašana ļoti pavairotos un tie arvien vairāk mācītos, kā manto dvēseles priekš Kristus.

Visiem mūsu sludinātajiem vajadzētu sajūst vajadzību ņemt sev līdz grāmatas priekš izplatīšanas kurp vien tie nonāk. Visur, kur sludinātais izdara apmeklējumu, viņš var dzimtai, pie kuŗas viņš uzturas, atstāt grāmatu, kuŗu viņš tai pārdod jeb aizdod. Mūsu vēsts sākumā daudz tādā kārtā darbojās. Sludinātie strādāja kā kolportieŗi, un caur grāmatu pārdošanu iegūtos līdzekļus izlietoja, lai veicinātu darbu tur, kur bija vajadzīga palīdzība. Tie ar īstu saprašanu zin runāt par šo darba veidu, jo tiem šinī ziņā ir piedzīvojumi.

Nevienam nebūs domāt, ka evaņģelija sludinātāju pazeminā, kad tas piedalās kolportieŗu darbā, izlietojot pēdejo kā līdzekli priekš patiesības izplatīšanas starp ļaudīm. Darot šādu darbu viņš strādā tādā pašā kārtā kā apustulis Pavils, kuŗš vareja teikt: «Jūs zināt no pirmās dienas, kad es uz Aziju nācu, kāds es pa visu to laiku pie jums esmu bijis, Kungam kalpodams ar visu pazemību un daudz asaram un kārdināšanam, kas man notikušas caur jūdu viltībam; ka es nenieka neesmu paslēpis no visa tā, kas jums par labu, ka jums to nebūtu pasludinājis tā draudzē, kā pa mājam, apliecinādams tikpat jūdiem, kā arī grieķiem atgriešanos pie Dieva un ticību uz mūsu Kungu Jezu Kristu.» Ap d. 20, 18-21. Daiļrunīgais Pavils, kam Dievs brīnišķā kārtā parādījās, gāja it lēnprātīgi un ar daudz asaram un kārdināšanam no mājas uz māju.

[18]

[19]

Nodaļa 4—Izdevība uz īstu kalpošanu.

Kuŗš vēlas izdevību uz īstu kalpošanu un nedaliti nodoties Kungam, tas kolportieŗu darbā atradīs izdevību runāt par daudz nākamām, uz neiznīkstoŗu dzīvību attiecoŗām lietām. Tā gūtam piedzīvojumam būs liela vērtība priekŗ tiem, kas sagatavojas uz sludināšanas amatu. Vīri un sievietes, caur to, ka tos pa-vada Svētais Gars, tiks sagatavoti tapt par Dieva ganampulka ganiem. Piekopjot domas, ka Kristus ir viņu biedris, tie visos nepatīkamos piedzīvojumos un visās kārdināšanās sajūtīs bijību un cēlu prieku. Strādājot tie mācīsies lūgt. Tie tiks uzaudzīnāti uz pacietību, laipnību, labvēlību un izpalīdzību. Tie arī vingrināsies kristīgā godprātībā, pieminot, kā Kristus, viņu pavadonis, nevar piekrist cietiem, nelaipniem vārdiem jeb jūtam. Viņu vārdi tiks šķīstīti. Runas spēju tie uzlūkos kā dārgu dāvanu, kas tiem tika dota, lai tie caur to izdarītu cēlu un svētu darbu. Cilveciņģais rīks mācīsies, kā tam jaattēlo dievišķo biedri, ar kuru tas ir savienots. Katrs, kas to dara, parādīs neredzamajam Svētajam cienību un godbijību, tapēc ka tas nes viņa jūgu un mācās viņa šķīstos un svētos ceļus. Visi, kas savu paļāvību liek uz ŗo dievīgo pavadoni, attīstīsies un tiks apbruņoti ar spējam ietērt patiesības vēsti svētā skaistuma uzvalkā.

Neļaujaties novērsties.

[20]

Ir daŗi, kas der kolportieŗu darbam un ŗinī nozārē varetu vairak izdarīt, kā sludinātāja amatā. Ja Kristus gars mājō viņu sirdīs, tad tie atradīs izdevību attēlot citiem viņa vārdu un vērst ļauŗu prātus uz tagadejā laika sevišķām patiesībām. Daŗkārt notiek, ka kāds iestājas kolportieŗu darbā un sekmīgi tanī dar-bojas, līdz kāds neapdomīgs sludinātājs tam iestāsta, ka viņa dāvanas labāk izlietojamas sludināšanas, nekā kolportieŗu darbā. Tā viņŗ tiek iespaidots ieņemt sludinātāja vietu, un tas, kas vareja tikt izglītots, lai darītu labu misijas darbu, apmeklejojot dzimtas viņu mājās, runājot un lūdzot ar tām, tiek atrauts no darba, priekŗ ka tas būtu derīgs, kamēr vieta tiek ieņemta no nespējīģaka. Lauks, kuŗā tik daudz vajadzīģs strādāt un kuŗā tik daudz varetu darīt laba, tiek nolaists.

Daļa no ārstniecības misijas un sludināšanas darba.

[21]

Vārda sludināšana ir no Kunga paredzēts līdzeklis, lai caur to dotu pasaulei savu biedrīnāšanas vēsti. Uzticīģs pamācītājs tiek rakstos attēlots kā Dieva ganampulka gans. Viņu vajadzētu cienīt un viņa darbu vērtēt. Roku rokā ar sludināšanas darbu iet īsts ārstniecības darbs, kamēr kolportieŗu darbam jābūt daļai kā no ārstniecības misijas, tā arī no sludināšanas darba. Tiem, kas pie ta ŗem daļību, es gribētu sacīt: Kad jūs apmeklejiet ļaudis, sakiet tiem, ka jūs esiet evaņģelija kalpi un ka mīļejiet Kungu. Nemeklejiet mājvietu viesnīcā, bet apmetaties privatmājā un cenŗaties iepazīties ar dzimtu. Kristus sēja patiesības sēklu tur, kur atradās, un kā viņa pakaļģājeji jūs variet liecināt par savu Mācītāju un visur māju dzīvē padarīt vērtīģu darbu. Tādā kārtā tuvojoties ļaudīm, jūs bieŗi atradīsiet tādas, kas ir slimi un bezdūŗīgi. Kad jūs cieŗi pieģlaudīsieties pie Kristus sāniem un nesisiet viņa jūgu, tad jūs ikdienas no viņa mācīsieties nest grūtsirdīģiem, mazdūŗīģiem, noskumuŗiem un izsamīsuŗiem miera un prieka vēstis. Jūs mazdūŗīģajiem variet norādīt uz Dieva vārdu un nest slimos lūģŗanā Kunga priekŗā. Lūdzot runāģiet ar Kristu kā ar labi pazīstamu,

Ļoti mīļu draugu. Kā Dieva bērni uzvedaties laipni, nepiespiesti un pakalpi. Tas atradīs piekrišanu.

Vienkāršas apkopšanas.

Kolportieriem vajadzētu būt spējīgiem dot pamācības par slimnieku apkopšanu. Tiem vajadzētu iemācīties slimkopības vienkāršās metodes. Tā tie varetu darboties kā misijas ārsti un kalpot dvēselem, kā arī cieteju miesam. Šim darbam tagad vajadzētu visās pasaules daļās iet uz priekšu. Tā daudzi varetu tikt svētīti caur Dieva kalpu lūgšanām un pamācībām.

Runajiet par Kristus mīlestību.

Mums ir vajadzīgs atzīt, cik svarīgs ir kolportieru darbs, kuŗš ir viens no galveniem līdzekļiem sasniegt to, kas atrodas briesmās un tos vest pie Kristus. Kolportieriem nekad nevajadzētu tikt atturētiem runāt par Kristus mīlestību un pastāstīt savus piedzīvojumus sava Mācītāja darbā. Tiem vajadzētu vaļširdīgi runāt ar tiem, kas ir pamodināti, jeb lūgt ar tiem. Kad tie vienkārši attēlos Kristus mīlestību uz mums cilvēkiem, tad tiem atvērsies durvis pat neticīgo dzīvokļos.

[22]

Turiet bībeles stundas.

Ja kolportieris apmeklē ļaudis viņu mājās, tad tas bieži atradīs tiem kaut ko lasīt priekšā iz bībeles jeb iz grāmatām, kas satur patiesību. Ja viņš atrod tādus, kas meklē patiesību, tad viņš ar tiem var noturēt bībelstundas. Šīs bībelstundas ir taisni tas, kas ļaudīm vajadzīgs. Dievs izlietos savā darbā tos, kuŗi tādā kārtā ņem dzīvu līdzdalību ar dvēselem, kuŗas iet pazušānā. Caur viņiem Dievs sniegs patiesību tādiem, kas ir gatavi pieņemt pamācību.

Sargājaties no strīduspunktiem.

Daži no tiem, kas darbojas kolportieru darbā, parāda tādu dedzību, kas neļaujas savienoties ar viņu zinašanām. Tā kā tiem trūkst vajadzīgā gudriba un tiem ir stipra tieksme uzstāties kā sludinātajiem un teologiem, tad gandrīz ir izcēlusies vajadzība uzlikt mūsu kolportieriem ierobežojumus. Kad Kunga balss sauc: «Ko es sūtišu? Kas mums ies?» tad Svētais Gars iedvēš sirdīm atbildi: «Redzi, še es esmu; sūti mani!» Ezaj. 6, 8. Bet pieminiet, ka vispirms jūsu lūpām jatiek aizskārtām ar degošo ogli no altāra. Tad no jums izrunātie vārdi būs gudri un svēti. Tad jums arī būs gudriba, lai zinātu, kas jāsaka, un kas nav jāsaka, un necentisaties rādīt, kādi veikli teologi jūs esiet. Jūs tad sargāties pamodināt pretrunas garu jeb aizspriedumus, izvairoties no strīdus punktiem. Jūs atradisiet pietiekoši daudz par ko runāt, nepamodinājot pretošanos. Caur to atvērsies sirdis un tanīs radīsies karstas ilgas pēc Dieva vārdu dziļākas zinašanas.

[23]

Gatavi atbildēt.

Kungs gribētu, lai jūs būtu dvēseļu mantototāji. Tapēc, lai gan jums nebūs ļaudīm uztipt kādas mācības, jums tomēr jābūt vienmēr gataviem «ar lēnību un bailem atbildēt ikkatram, kas prasa atbildi par cerību, kas ir iekš jums.» I. Pet. 3, 15. 16. Kapēc ar bailem? — Mums vajadzētu būt, ka mūsu vārdi neizdveš pašpaļāvību; vajadzētu arī būt runāt

neapdomatus vārdus jeb arī ka mūsu vārdi un uzvešanās varetu būt nesaskaņā ar Kristus priekšzīmi. Mums ir cieši jāsavienojas ar Kristu un jāattēlo patiesību, kāda ta ir iekš viņa.

Gars iedvēš vārdus.

[24] Sirdis nevar palikt neaizkustinātas no salīdzināšanas stāsta. Mācoties Kristus lēnprātību un pazemību, mēs arī zināsim, kas mums jāsaka cilvēkiem; jo Svētais Gars iedvēš mums vārdus, kas mums jārunā. Visi, kas atzīst, ka ir vajadzīgs sirdi pastāvīgi padot Svētā Gara valdībai, tie arī būs spējīgi sēt sēklu, kas uzaugs uz mūžīgu dzīvošanu. Iekš tam pastāv evaņģelīzejoša kolportiera darbs.

Pārdodiet svarīgas grāmatas.

Man tika dota gaisma, kā grāmatas: «Lielā cīņa» «Sentēvi un pravieši» un Daniela un Parādišanas izskaidrojumi nestu sekmes. Šīs grāmatas satur taisni to vēsti, kas pasaulei vajadzīga, to sevišķo gaismu, kuŗu Dievs ir devis saviem ļaudim. Dieva enģeļi sataisītu šīm ceļu cilvēku sirdīs.

Es tiku pamācīta, ka tagad vajadzētu izplatīt svarīgas grāmatas, kas satur gaismu, kuŗu Dievs ir devis par satana atkrišanu debesīs. Caur šīm gramatām patiesība sasniegs daudz prātus. «Sentēvi un pravieši», Daniela un Parādišanas izskaidrojumi un «Lielā cīņa» šodien ir vajadzīgas, kā jebkad. Tās vajadzētu daudz izplatīt, jo patiesības, kuŗas tās uzveļ, atvērs daudz aklas acis ... Daudzi mūsu draudzēs locekļi neredzeja, kuŗas grāmatas ir vissvarīgākās un visvajadzīgākās. Ja šīs grāmatas būtu pārdotas ar saprātu un izveicību, tad saules dienas likumu kustība (Amerikā) šodien nebūtu tiktāl, kā tagad tas redzams.

Nodaļa 5—Kolportieŗu darba jaunatdzīvinaŗana.

[25]

Mani pastāvīgi nodarbinā kolportieŗu darba svarīgums. Jaunakā laikā nav tik daudz šinī darbā likts, kā reiz tanī lika šī darba darbinieki, kas kolportieŗu darbu bija darijuŗi par savu seviŗķu uzdevumu. Kolportieŗi ir aizsaukti no viņu evaņģelizācijas darba, lai uzņemtos citu darbu. Tā tam nevajadzētu būt. Daudzi no mūsu kolportieŗiem, ja tie ir īsti atgriezti un svētijuŗies, šinī nozarē var darīt vairak, kā jebkādā citā, lai nestu ļaudim šī laika patiesību.

Gaismas neseji.

Mums ir Dieva vārds, kas lai mums rādītu, ka gals ir tuvu. Pasaulei jatiek biedinatai, un mums jābūt par Kristus strādniekiem vairak, kā jebkad agrak. Mums ir uzdots brīdinaŗanas darbs. Mums jābūt pasaulei par gaismas nesejiem un mums jāsniedz citiem to gaismu, kuru paŗi esam saņēmuŗi no lielā gaismas neseja. Visu cilveku vārdiem un darbiem jatiek pārbaudītiem. Nepaliksim tagad atpakaļ. Tas, kas jādara, lai biedinatu pasauli, jādara bez vilcīnaŗanāŗ. Mēs nedrīkstam ļaut kolportieŗu darbam apstāties. Mums jārunējam par to, ka grāmatas, kas satur tagadejo patiesību, tiktu piegādatas tik daudziem cilvekiem, cik vien iespējams.

Mācība un izglītība.

Mūsu savienību priekŗniekiem un citiem vīriem atbildīgāŗ vietāŗ ir pienākums pielūkot, ka mūsu darba daŗadām nozarem tiek piegriesta vienada uzmanība. Kolportieŗiem jatiek mācītiem un izglītotiem, lai varetu pienācīgi izpildīt savu uzdevumu pārdodot ļaudim vajadzīgāŗ grāmatas par tagadejo patiesību. Šī darba uzņemŗanai mums vajadzīgi vīri ar dziļiem kristīgiem piedzīvojumiem un veselīgu spriedumu, — sparīgi, skoloti vīri. Kungs grib, ka kolportieŗu darbu uzņemtu ļaudis, kas nevien ir spējīgi citus mācīt, bet arī saprot apsološos jaunos vīros un sievāŗ pamodināt interesi un piedabūt uz sekmīgu darbu ar grāmatam. Daŗiem ir dāvanas, izglītība un piedzīvojumi, kas tos darītu spējīgus izmācīt jaunus ļaudis uz kolportieŗu darbu tā, ka varetu padarīt vēl daudz vairak, kā tagad tiek darīts.

[26]

Kopā ar piedzīvojuŗiem.

Kas šinī darbā ir guvis piedzīvojumus, tam ir seviŗķs pienākums pamācīt citus. Pamācat jaunus vīrus un sievas izplatīt grāmatas, kuŗu sarakstīŗanai Kungs aizkustīnāja ar Svēto Garu savus kalpus; mācat tos, un vēlreiz: mācat tos! Dievs grib, lai mēs uzticīgi pūletos izglītēt tos, kas pieņem patiesību, lai viņu ticība dabū mērķi un tie varetu sapratīgi strādāt pēc Kunga prāta. Nepiedzīvojuŗus vajadzētu salikt kopā ar piedzīvojuŗiem strādniekiem, lai pirmie varetu mācīties, kā jāstrādā. Tiem nopietni jāmeklē Dievu. Tie varetu padarīt labu darbu kolportieŗu darbā, ja tie tu-retos pie vārdiem: «Ņemi vērā pats sevi un mācību.» I. Tim. 4, 16. Visi Jezus pakaļgājeji, kas dod pierādījumu par savu īsto atgrieŗanos un iesāk kolportieŗu darbu, atradīs, ka ta ir vislabakā sagatavoŗanāŗ priekŗ citām misijas darba nozarem.

[27]

Ja tie, kas pazīst patiesību, parādītu to darbos, tad tiktu izdomatas metodes aizsniegt ļaudis tur, kur tie atrodas. Dievs nodomāja, ka svētajiem kristīgās draudzes sākumā vajadzēja tikt izkaisītiem un iz Jeruzalemes tikt izsūtītiem uz daudzām pasaules daļām. Kristus mācekļi nepalika Jeruzalemē nedz tu-vumā esošās pilsētās, bet gāja pāri savām dzimtenes robežām un devās uz lieliem satiksmes ceļiem, lai mekletu pazudušos un vestu tos pie Dieva. Tā arī Kungs šodien grib redzēt, ka viņa darbs tiktu izplatīts pa daudz vietām. Mēs nedrīkstam aprobežot savu darbu uz nedaudzām vietām.

Izglītība ir vajadzīga.

[28] Mēs nedrīkstam mūsu brāļiem atņemt dūšu, tā ka tie nolaiž rokas, un darbs, kuŗam pēc Dieva gribas vajadzētu notikt caur viņiem, nevar tikt izdarīts. Izglītojot ļaudis misijas darbam, mums nevajadzētu aizņemt pārak daudz laika. Pamācība ir vajadzīga; tomēr mums nevajadzētu aizmirst, ka Kristus ir lielais Mācītājs un visas īstās gudribas avots. Veciem un jauniem vajadzētu nodoties Dievam, uzņemt darbu, lai strādātu pazemībā un zem Svētā Gara vadības. Kas ir bijis skolā, tam vajadzētu iziet laukā un praktiski izlietot iegūtās zināšanas. Ja kolportieri to dara, izlieto tiem no Dieva dotās spējas, saņem no viņa padomu un savieno grāmatu pārdošanu ar personīgu darbu priekš ļaudīm, tad tie savus podus caur lietošanu pavairo un piesavināsies daudz praktisku mācību, ko tie nekādā ziņā nebūtu iemācījušies skolā. Tādā praktiskā ceļā iegūtu izglītību var ar tiesībam nosaukt par augstaku izglītību.

Nav augstaka darba.

[29] Nav augstaka darba par evaņģelisku kolportieri darbu, jo tas satur sevī augstaku tikumu pienākumu izpildīšanu. Katram, kas ar to nodarbojas, jāļaujas pastāvīgi vadīties 110 Dieva Gara un tas nedrīkst pats sevi paaugstināt. Vaj kādam no mums kaut kas ir, ko viņš nebūtu saņēmis no Kristus? Mums vienam otru ir jāmīl kā brāļus un jāparāda savu mīlestību savstarpejā palīdzībā. Mums jābūt līdzjūtīgiem un pakalpiģiem, jaturas kopā un jāvelk pie vienas virves. Tikai tie, kas dzīvo tā, kā Kristus izsacījās savā lūgšanā, kas to izved savā ikdienišķā dzīvē, uzvarēs kārdinašanu, kuŗa nāks pār visu pasauli. Kas paaugstinājas, tas laižas satana varā, un tādā kārtā sagatavojas pieņemt viņa viltību. Kungs uzaicina savus ļaudis spraut mērķi augstāk un vēl arvien augstāk. Ja mēs paklausām viņa balsij, tad viņš ar mums darbosies un mūsu pūles būs vainagotas ar paaugstinājumiem. Mēs mūsu darbā saņemsim no augšienes bagātu svētību un sakrāsīm mantas Dieva troņa priekšā.

Atbildīgi par nokavētu darbu.

Ja tikai mēs sinātu, kas mums stāv priekšā, tad mēs nebūtu tik kūtri Kunga darbā. Mēs dzīvojam laikā, kuŗā viss, kas sijajams, arī tiek sijāts. Kungs nevienam neaizbildinās, kas zin patiesību un tomēr vārdos un darbos nepaklausa viņa baušļiem. Ja mēs nepūlamies mantot dvēseles priekš Kristus, tad mēs tiksīm darīti atbildīgi par darbu, kuŗu mēs būtu varejuši darīt, bet mūsu garīgā kūtruma dēļ, neesām darijuši. Tiem, kas pieder pie Kunga valstības, nopietni jāstrādā priekš dvēseļu glābšanas. Tiem jadar sava daļa pie Dieva bērnu apzīmešanas darba.

Atpakaļ darbā.

Kungs grib, lai gaisma, kuŗu viņŗ devis par Svētiem Rakstiem, spīdetu skaidriem un gaiŗiem stariem, un mūsu kolportieŗiem ir pienākums sparīgi un vienprātīgi pūleties, lai Dieva nolūks tiktu izpildīts. Mūs gaida liels un svarīgs darbs. Dvēseļu ienaidnieks to zin, un tāpēc viņŗ izlieto katru līdzekli savā rokā, lai pavestu kolportieŗi atstāt savu darbu un piegriesties kaut kādai citai darba nozarei. Šai ziņā janotiek pārmaiņai. Dievs aicinā kolportieŗus atpakaļ darbā. Viņŗ uzaicinā brīvprātīgos nodot darbam savu spēku un savas zinaŗanas un palīdzet, kur vien gadas izdevība. Meistars uzaicinā katru darīt to daļu, kuŗa tam samērā ar viņa spējam tiek ierādīta. Kas grib šim aicinajumam paklausīt? Kas grib iesākt gudribā, Kristus žēlastībā un mīlestībā darboties priekŗ saviem līdzcilvekiem tuvu un tālu? Kas grib uzupuret ērtību un izpriecas, iet uz vietam, kur valda maldības, māņticība un tumsība, lai tur nopietni un izturīgi strādatu, sacīt ļaudim patiesību viegli saprotamā kārtā, lūgt ticībā un darboties — ejot no mājas uz māju? Kuŗŗ šinī laikā grib doties lēģeŗa priekŗā, lai, piepildīts ar Svēta Gara spēku, ārpus ta Kristus dēļ nest negodu, izskaidrot cilvekiem rakstus un aicināt tos pie atgrieŗanāŗ?

[30]

Dievam katrā laikmetā ir savi strādnieki. Tagadnes aicinajums tiek atbildets caur cilveka pretimnākŗanu. Pastāvīgi, kad Dievs sauc: «Ko es sūtiŗu? Kas mums ies? atskanēs ari atbilde: «Redzi, ŗe es esmu; sūti mani!» Ezaj. 6, 8. Visiem, kas strādā sekmīgi kolportieŗu darbā, vajadzetu būt apziņai, ka tie dara Kunga darbu, caur to, ka kalpo dvēselem, kas nepazīŗt ŗī laika patiesību. Tie liek atskanet biedinaŗanas saucienam pa lielceļiem, lai sagatavotu ļaudis uz lielo Kunga dienu, kuŗai tik drīz janāk pa pasauli. Mums neatliek laika izŗķērdēŗanai. Mums ŗis darbs japabalsta. Kas grib tagad iziet ar mūsu rakstiem? Katru vīru un sievu, kas grib darboties kopā ar dieviŗķo spēku, Kungs apdāvinā ar spējam darīt ŗo darbu. Tie dabū visu vajadzīgo: spējīgumu, dūŗu, izturību, ticību un droŗu uzstāŗanos, caur to, ka tie apvelk Dieva bruņas. ŗinī pasaulē janotiek lielam darbam, un droŗi vien būs ari cilvecīgi ieroči, kas seko uzaicinajumam. Pasaulei jazzird biedinaŗana. Tapēc, kad atskan uzaicinajums: «Ko es sūtiŗu? Kas mums ies?» tad atbildiet skaidri un gaiŗi: «Redzi, ŗe es esmu; sūti mani!»

[31]

Strādajiet tā, kā strādāja Pavils. Kur vien viņŗ bija, vaj pie sapīkuŗiem varizejiem jeb Romas valdības priekŗā, pie bagatiem jeb nabagiem, mācītiem jeb nemācītiem, pie Listras kropļa jeb Maķedonijas cietuma atgrieztiem grēciniekiem, visur viņŗ paaugstināja Kristu, kā vienīgo, kas nes mūsu grēkus, lai mums dotu savu taisnību.

[32]

Nodaļa 6—Mūsu rakstu iespaids.

Man tika rādīts, ka mūsu rakstiem jatiek iespiestiem dažādās valodās un jatiek sūtiem uz katru civilizētu zemi, lai arī tas maksātu, ko maksādams. Kas ir naudas vērtība šinī laikā, samērā ar dvēseļu vērtību? ...

Man ir rādīts, ka presei var būt spēks uz labu, kā arī uz ļaunu. Šis līdzeklis vairak, kā kāds cits, var aizsniegt un iespaidot vispārejos ieskatus. Ja prese atrodas tādu cilvēku rokās, kas Dievam svētījušies, tad ta patiesi var parādīt iespaidu uz labu un var vest cilvēkus pie patiesības atzīšanas ...

Citās zemēs.

Man tika rādīts, ka raksti jau ir atstājuši iespaidu uz ļaužu prātiem citās zemēs, lai salauztu aizspriedumu un māņticības mūrus. Man tika rādīti vīri un sievas, kas ar lielu interesi lasīja rakstus par tagadejo patiesību. Tie lasīja viņiem tik brīnišķos un jaunus pierādījumus un mekleja pa savu bibeli ar lielu, pamodinatū dedzību, kad patiesības punkti, kas tiem bija tumši, sevišķi gaisma par zabatu ceturtā bauslī, tiem tapa gaiši. Kad tie pārmekleja Svētos Rakstus, lai redzētu, vaj šīs lietas tā esot, tad jauna gaisma apgaismoja viņu prātus, jo eņģeļi ap tiem apmetās un pārliecināja viņu prātus par patiesību, kas bija rakstos, kurus tie lasīja.

[33]

Meklet ar lugšanam un asaram.

Es redzeju, ka tie tureja rakstus vienā rokā un bibeli otrā, kamēr viņu vaigi bija slacināti asaram, un ka tie zemojās Dieva priekšā nopietnā, pazemīgā lūgšanā, lai Dievs tos vadītu visā patiesībā — ko viņš jau darīja, pirms tie viņu piesauca. Kad tie tad uzņēma patiesību savās sirdīs un redzeja, cik ta saskanīga, tad tiem bibeles tapa par jaunu grāmatu; ar pateicīgu roku tie to spieda pie savas sirds, kamēr viņu sejas staroja no svētlaimības un svēta prieka.

Tie to saka citiem.

Tie nebija apmierināti vienīgi ar to, ka paši priecājās par gaismu, bet tie arī iesāka darboties priekš citiem. Daži patiesības dēļ pienesa lielus upurus un nesaudzeja izdevumus, lai palīdzētu saviem brāļiem, kas bija tumsībā. Tā tiek sagatavots ceļš plašai rakstu izplatīšanai citās valodās.

Nodaļa 7—Sauciens pēc kolportieŗiem.

[34]

(Šis uzsaukums plaši izplatijās kā skrejlapa.)

Kal. zanatorijā, 15. maijā 1903. g.

Kolportieŗu darbu nedrīkst vairs ilgak atstāt novārtā. Bieŗi man tika rādīts, ka vajadzētu būt lielakai vispārejai līdzdalībai ar mūsu kolportieŗiem. Mūsu literatūras izplatīšana ir ļoti svarīgs līdzeklis rādīt vīriem un sievietēm gaismu, kuŗu Dievs uzticējis savai draudzei, lai to dotu pasaulei. No mūsu kolportieŗiem pārdošanās grāmatas atveŗ daudzām sirdīm Kristus neizmērojamās bagātības.

Kolportieŗu kaŗa gāŗieni.

Kalpojot Dievam ir jāizdara dažādi darbi. Pie dievnama apkalpošanas bija tā malkas cirteŗi, kā arī priesteri pēc dažādām kārtām un ar dažāda svarīguma atbildību. Mūsu draudžu locekļiem jāceļas un jātiec apgaismotiem, jo viņu gaisma nāk un Kunga godība aust pār tiem. Kas zin patiesību, tam jāceļas no miega un jāpieliek visas pūles, lai sasniegtu ļaudis tur, kur tie atrodas. Kunga darbu nedrīkst ilgāk nolaizt un nostādīt iepakāļus laicīgiem mēŗķiem. Mums nav laika priekš bezdarbības un mazdūŗības, jo evaņģēlijam jātiec pasludinātam visā pasaulē. Rakstiem par tagadejo patiesību jāiespieŗās visās malās. Mūsu literatūras pārdošanai jāizdara kolportieŗu kaŗa gāŗienus, lai pasaule saņem gaismu par to, kas mums tuvojas.

Kapēc mēs neskatāmies tāļak? Katram Kunga strādniekam šodien vajadzētu saprast savu seviŗķu darbu un saņemt spēku no jauna pie tā ķerties. Dieva godības noteikta un savadīga atklāšanās paskubinās pienest dažādus upuŗus un nolikt tos pie Jezus kāŗam. Pestītāja mīlestības katra jauna parādība noved kaut kādu dvēseli pie izŗķiršanas uz vienu jeb otru pusi. Visu lietu gals ir tuvu. Cilveki pasaulē steigas pretī savai bojā ieŗanai. Tiem ir daudz planu un apvienību. Pastāvīgi tiek kaldināti jauni nodomi izjaukt Dieva planus. Tiek krāts zelts un sudrabs un tomēr tikai, lai tiktu aprīti no pēdeju dienu liesmām.

[35]

Mednieki un zvejnieki.

Kolportieŗi tiek lietoti kā cilveku dvēseļu mednieki un zvejnieki. Tagad vajadzētu dedzīgi un noteikti ķerties pie kolportieŗu darba. Kolportieŗis, kuŗa sirds ir lēnprātīga, pieticīga un pazemīga, var darīt daudz laba. Tie var strādāt pa diviem kopā un aizsniegt tādu ļauŗu ſķiru, kas atturās no mūsu sapulcem. Tie var nest patiesību no dzimtas uz dzimtu. Tā tie nāk vairak sakarā ar ļaudīm un atrod vairak izdevības runāt par Pestītāju. Tie var dziedāt un lūgt kopā ar tādiem, kam iet pie sirds no viņiem izplatītā patiesība, un var paskaidrot dzimtam Kristus vārdus. Tie drīkst sagaidīt panākumus, jo tiem pieder apsoliŗums: «Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam.» Kolportieŗi, kuŗi Mācītāja prātā iet pie darba, bauda debess bŗtņu sabiedrību.

Tādus, kas nes atbildības par Dieva darbu, es lūdzu nepieļaut stāties starp sevi un dvēseļu pestīšanas darbu kādam veikalnieciskam uzņēmumam. Nekāds veikalniecisks uzņēmums nedrīkst aprīt laiku un dāvanas strādniekiem, kam jāsaŗatavo ļaudis uz Kunga

[36]

atnākšanu. Patiesībai jamet starus uz priekšu, kā degošai svecei. Laiks ir īss. Ienaidnieks darīs visu, lai nenožīmīgas lietas attēlotu mums svarīgas un mūs pavedinātu vieglprātīgi uzskatīt vissvarīgāko darbu.

Uz lielceļiem un gar sētmalam.

Šīs pasaules lietas drīz paiēs. Kas nav dievišķi apgaismots un nav turejis līdzī soļus Dieva darbam, tas arī to neatzīst. Svētītiem vīriem un sievietēm jāiziet likt atskanēt biedinašanas saucienam gar sētmalam. Es spiedoši lūdzu manus brāļus un māsas nepieņemt tādu vietu, kas kavē sludināt Kristus evaņģeliju. Jūs esat kā Dieva mute. Jums jāstāsta patiesību bojā ejošām dvēselēm. Kristus saka: «Izeji uz lielceļiem un gar sētmalam un spiedi tos nākt iekšā, lai mans nams top pilns.» Vaj šie vārdi gaiši neapzīmē kolportiera darbu? Ar Kristu sirdī tam jāiziet uz dzīves lielceļiem un sētmalam un jāsauc uzaicinājums uz kāzu vakarēdiena. Turīgi un ievērojami ļaudis nāks, kad tie tiks aicināti. Daži liegsies, bet, gods Dievam, ne visi.

[37] Ak, kaut tūkstošiem būtu vairāk sajēgas par laiku, kuņģā mēs dzīvojam, un par darbu, ko jāiet darīt no mājas uz māju! Ir daudzi, ak cik daudzi, kuņģi vēl nepazīst patiesību. Tiem jādzird sauciens nākt pie Jezus. Sajauktiem jātiec paskubinātiem, vājiem stiprinātiem un noskumušiem iepriecinātiem. Nabīgiem jāsludina evaņģēlijs.

Mācītājs pazīst savus strādniekus visās vīnkalna daļās, kur tie strādā, un novēro tos. Viņš uzsauc savai draudzei pamosties un iepazīties ar lietu stāvokli. Viņš griezās pie strādniekiem mūsu iestādēs, lai tie uzmostas un liec darboties iespajdiem priekš Dieva valsts veicinašanas. Lai tie izsūta strādniekus darba laukā un tad lai liec vērā, ka šie strādnieki nezaudetu mīlestību uz darbu aiz līdzcietības trūkuma un ka tiem nav izdevības tālāk attīstīties.

Kolportiera darbs ir dvēseļu glābšana.

Mani brāļi un māsas, pieminiet, ka jūs kādā dienā stāsaties visas pasaules Kunga priekšā, lai dotu atbildību par visu, ko jūs miesā dzīvodami darijuši. Tad jūsu darbs parādīsies tāds, kāds viņš patiesībā ir. Vīnkalns ir liels un Kungs sauc pēc strādniekiem. Lai nekas jūs neattur no dvēseļu glābšanas darba. Kolportiera darbs ir ļoti sekmīgs ceļš priekš dvēseļu glābšanas. Vaj tu to negribi izmēģināt?

Pārliecinašanas spēks.

[38] Visi, kas atrodas maldu tumsā, ir atpirkti caur Kristus asinīm. Tie ir viņu ciešanu auglis, un mums priekš tiem jāstrādā. Mūsu kolportieriem jāzin, ka tie strādā priekš Kristus valsts veicinašanas. Kristus tos pamācīs, kad tie ies pie šī dievīgā darba, lai biedinātu pasauli no tuvu priekšā stāvošās tiesas. Pavadīts no pārliecības, lūgšanas un mīlestības spēka, evaņģēlija strādnieka darbs nekad nevar būt bez augļiem. Pieminiet tikai, cik daudz pie šī darba piedalās Tēvs un Dēls. Kā Tēvs mīl Dēlu, tā Dēls mīl savejus, kas strādā tāpat, kā viņš, lai glābtu bojā ejošās dvēseles. Neviens lai nejūtas bezspēcīgs, jo Kristus saka: «Man ir dota visa vara debesīs un zemes virsū.» Viņš ir apsolijs dot šo varu saviem strādniekiem. Kristus spēkam jātop par mācekļu spēku. Tiem savas sirdis jāsavieno ar Dievu. Kristus grib, lai visi baudītu viņa žēlastības bagātību, kuņģa pārsniedz katru aprēķinu. Ta ir neaprobežota un neizmeļama. Šī bagātība pieder mums caur mūžīgo derību, ja mēs gribam būt Dieva līdzstrādnieki. Ta ir mūsu, ja mēs savienojamies ar viņu, lai vestu pie Dieva daudz dēlus un meitas.

Viens ar Kristu un Tēvu.

Kristus darbs ir visaugstākais un sniedzas pāri visam citam. Viņam pasaulē ir īpašums, kuŗu viņš grib pasargat un izglābt priekš savas mūžīgās valsts. Vēstnešiem jaiet uz priekšu viņa vārdā, viņa Tēva un viņa paša dēļ, jo viņš ar tiem ir viens. Tiem japarāda viņš pasaulei. Kristus darbs ir viņu darbs. Kad tie būs viņa līdzstrādnieki, tad tie taps par Dieva mantiniekiem un Kristus līdzmantiniekiem, pie nevīstošas mantibas. [39]

Nodaļa 8—Sauciens pēc iesācejiem.

(Izdots angļiski skrejlapas veidā.)

Elmshavena, St. Helena, Kal., 6. dec. 1902. g.

Mīļie brāļi un māsas! Tieši mūsu priekšā stāv jauns gads un vajadzētu likt planus dedzīgam, izturīgam darbam priekš Mācītāja. Jadara daudz Dieva darba veicinašanai. Es tiku pamācīta, ka kolportieņu darbu jaatdzīvinā un javada ar pieaugdamām sekmēm. Tas ir Kunga darbs, un svētība pavadīs tos, kas ar dedzību un rūpību ņem pie ta dalību.

Lielaku grāmatu pārdošana.

Es pateicos manam debess Tēvam, ka mani brāļi un māsas piedalījušies grāmatas «Christi Gleichnisse» izplatīšanā. Caur šīs grāmatas pārdošanu ir panākts daudz laba, un šo darbu vajadzētu turpināt. Bet mūsu ļaudim nevajadzētu pūlēties tikai ar šo grāmatu vien. Kunga darbs ieslēdz sevī vairak, kā vienu nozari. Grāmatai «Christi Gleichnisse» (Kristus līdzības) japastāv un jaizdara savs noteikts darbs. Dieva ļaudim tomēr nebūs visas domas un cenšanos piegriezt vienīgi šīs grāmatas izplatīšanai. Lielās grāmatas «Patriarchen und Propheten» (Sentēvi un pravieši), «Lielā Cīņa» un «Desire of Ages» (Laikmetu ilgas) vajadzētu visur pārdot. Šīs grāmatas satur patiesību priekš šī laika, patiesību, kuŗai jatiek pasludinātai visās pasaules daļās. Nekas nedrīkstētu aizkavēt viņu pārdošanu.

[41] Pūles pārdot «Christi Gleichnisse» ir rādījušas, ko var izdarīt kolportieņu darbs. Šīs pūles dod neaizmirstamu mācību, ka kolportieņu darbam ar lūgšanu un paļāvību ir sekmes.

Varetu pārdot daudz vairak mūsu lielās grāmatas, ja draudzes locekļos būtu pamodināta apziņa, cik svarīgas ir patiesības, kas atrodas šinīs grāmatās, un nebūs sapratuši savu atbildību tās izplatīt. Mani brāļi un māsas, vaj jūs tagad negribat izmēģināt šīs grāmatas izplatīt? Vaj jūs negribat to darīt ar tādu pat dedzību, ar kādu jūs mēģinājat pārdot «Christi Gleichnisse». Pārdodot «Gleichnisse» daudzi ir mācījušies, kā jārikojas ar lielākām grāmatam. Tie ir mantojuši piedzīvojumus, kas tos sagatavoja iet kolportiera darbā.

Mēmi liecinieki.

Māsa White nav šo grāmatu pirmavots. Šīs grāmatas satur pamācības, kuŗas Dievs tai devis viņas dzīves darbības laikā. Viņas satur dārgo, iepriecinošo gaismu, kuŗu Dievs savā žēlastībā deva savai kalponei, lai ta to dotu tālak pasaulei. No šo grāmatu lapam jaspīd gaismai vīru un sievu sirdīs un javed tos pie Pestītāja. Kungs ir paskaidrojis, ka šīm grāmatam jatiek izplatītām pa visu pasauli. Viņās ir patiesība, kas seņēmejam ir dzīvības smarža uz dzīvību. Grāmatas ir mēmi liecinieki priekš Dieva. Pagātnē tās bija viņa rokā kā līdzeklis pārliecināt un atgriezt daudz dvēseles. Daudzi tās lasīja ar lielu interesi un caur lasīšanu nonāca pie tam, ka pārliecinājās par Kristus salīdzinādamo spēku un paļāvās uz viņa varu. Tie nonāca pie tam, ka uzticeja rūpes par savām dvēselem Rādītājam, un gaidīja un cereja, ka Pestītājs nāks, lai ņemtu savus mīļos viņu mūžīgā tēvijā. Nākotnē šīs grāmatas vēl daudz citiem darīs saprotamu evaņģeliju un parādīs tiem ceļu uz pestīšanu.

Dūša un prieks.

[45] Es jautāju tos, pie kuŗiem ir nākuse patiesības gaisma: Ko jūs gribat darīt gadā, kuŗš nupat sākas? Vaj jūs mitesaties strīdēties savā starpā, vājināt un izpostīt cilveces ticību? Vaj jūs gribat izlietot savu laiku, stiprinājot to, kas vēl pāri palicis, kas guļ uz miršanu? Ja mūsu ļaudis atradīsies rosigā darbā priekš Kunga, tad vairs nedzirdēs nekādas sūdzības. Daudzi pacelsies no mazdūšības, kas posta miesu un dvēseli. Ja tie strādā priekš citiem, tad tie, sapulcejoties pielūgt Dievu, varēs pastāstīt daudz derīga. Liecības, kuŗas tie noliks, nebūs bēdīgas un gaŗlaicīgas, bet pildītas ar dūšu un prieku. Tie nedomās par savu brāļu un māsu kļūdam un savām pašu grūtībam, tie pārdomās un runās par Kristus mīlestību un centīsies tapt viņam par krietniem strādniekiem.

Kristus jums mācīs, kas jasaka.

Daudzi ir noskumuši un mazdūšīgi, vāji ticībā un paļāvībā. Lai tie lūko palīdzēt tādiem, kas ir vēl vājāki par tiem, viņi paši caur to taps stipri Dieva spēkā. Lai tie nodarbojas ar labu darbu, pārdodot mūsu grāmatas. Caur to tie palīdzēs citiem, un mantotie piedzīvojumi dos viņiem pārlicību, ka tie ir Dieva palīdzedama roka. Ja tie lūdz palīdzību no Dieva, tad viņš tos vedīs pie tādiem, kas meklē gaismu. Kristus būs tiem tuvu un mācīs tos, kas tiem jādara. Iepriecinot citus, tie paši tiks iepriecināti.

[46]

Engēļi pavadīs un gatavos ceļu.

Mīļie kristīgie strādnieki, es jūs lūdzu, dariet, ko vien spējiet, lai izplatītu grāmatas, par kuŗām Kungs ir sacījis, ka tām jatiek izkaisītām pa visu pasauli, kā sēklu graudiem. Dariet vislabāko, lai tās iedabutu tik daudz mājās, cik vien iespējams. Apdomājiet, cik lielu darbu var padarīt, ja liels skaits ticīgo savienojas, lai caur mūsu grāmatu izplatīšanu rādītu ļaudīm to gaismu, kuŗu Kungs grib tiem sniegt. Ejiet uz priekšu darbā zem dievišķas vadības un lūdziet Kungu pēc palīdzības. Svētais Gars jūs pavadīs. Debess engēļi būs ar jums un sagatavos ceļu.

Pilnīga nodošanās Dievam.

Ja jūs esat nokavejuši sējas laiku, ja jūs esat palaiduši garam no Dieva dotās izdevības, ja esat nodevušies iedomam, vaj tad jūs negribat tagad, kamēr vēl nav uz visiem laikiem par vēlu, nožēlot to un censties izmantot laiku? Uz jums smagi gulstas pienākums izlietot savas dāvanas Mācītāja darbā. Nāciet pie Kunga un nododiet viņam gluži visu. Jūs nedrīkstiet zaudēt ne vienu dienu. Uzņemiet atkal savu nolaižto darbu. Lieciet pie malas jūsu nožēlojamo neticību, jūsu skaudību un jūsu ļaunās domas un ejiet pie darba pazemīgā ticībā un ar pazemīgu lūgšanu, lai Dievs jums piedotu bez svētišanas nodzīvotos gadus.

[47] Lūdziet Kungu pēc palīdzības. Ja jūs viņu meklēsiet dedzīgi no visas sirds, tad jūs viņu atradīsiet un viņš jūs spēcīnās un svētīs.

Palīdziet nesātīgiem.

Savā darbā jūs sastapsiet ļaudis, kas cīnas pret grēcīgām iekārošanām. Sakiet tiem stiprinošus un iedrošinošus vārdus. Lai satans neizdzēs pēdejo cerības dzirksteli viņu sirdīs. Tam, kas maldas, dreb un cīnas ar ļauno, Kristus saka: «Nākat šurp pie manis!» Viņš to atbalsta ar savu roku un pieci. Šo Kristus darbu varat darīt jūs, kā viņa vēstneši, ejat no vietas uz vietu. Strādājiet ticībā un sagaidiet, ka dvēseles tiks mantotas priekš ta,

kas nodeva savu dzīvību, lai vīri un sievas varetu stāvēt Dieva pusē. Darbojaties kopā ar Dievu, lai atsvabinātu žūpu un tabakas vērgu no viņu ļaunām ierašām, kas tos pazeminā, līdz tie nokļūst zemākā stāvokli par dzīvniekiem.

Kungs aicinā daudzus.

Kungs aicinā vēl daudz vairakus nodarboties ar kolportieņu darbu ... Brāļi un māsas, priekšstāvošā gada lielaku daļu stundu izlietojiet, lai vestu ļaudim priekšā tagadējās patiesības dārgo gaismu. Derības eņģelis dod saviem kalpiem spēku nest patiesību uz visām pasaules daļām. Viņš ir izsūtījis savus eņģelus ar žēlastības vēsti; bet — itkā tie uz sava ceļa pietiekoši nesteigtos, lai apmierinātu viņa mīlestības pilno sirdi — viņš uzliek katram draudzes loceklim pienākumu pasludināt šo vēsti. «Kas to dzird, tai lai saka: Nāc!» Katram draudzes loceklim japarāda savu uzticību caur to, ka ieaicinā slāpstošos dzert no dzīvības ūdeņa. Veselai rindai dzīvu liecinieku janes pasaulei ieaicinājumu. Vaj tu gribi darīt savu daļu šinī lielā darbā?

[48]

Vīri un sievas.

Jezus aicinā daudz vēstnešu, vīrus un sievas, kas grib sevi nodot Dievam un ir gatavi uzupureties un tikt upuretiem priekš viņa darba. Vaj mēs nevaram pieminēt, ka ir pasaule, priekš kuŗas mums jastrādā? Vaj mums nevajadzētu soli pa solim iet uz priekšu un ļaut, lai Dievs mūs izlieto kā savu palīdzedamo roku? Vaj mums nevajadzētu sevi pašu nolikt uz altaŗa kalpošanai Kungam? Tad Kristus mīlestība mūs aizskārs un pārvērtīs un darīs vēligus viņa dēļ darboties un uzdrošināties.

[49]

Nodaļa 9—Kolportieņu darba prasības.

Rūpīga sagatavošanās.

Kolportieņu darbā var padarīt daudz vairak, kā līdz šim padarīts. Kolportieņim nevajag būt ar sevi mierā, bet tam pastāvīgi jāpapildinājas. Tam vajadzētu rūpīgi sagatavoties un neapmierināties ar iekaltiem paņē-mieniem; viņam vajadzētu dot Dievam izdevību darboties caur viņa pūlem un iespaidot viņa garu. Ja Jezus mīlestība paliek viņa sirdī, tad ta viņu darīs spējīgu izdomāt līdzekļus, kā atrast ieeju pie atsevišķām personām un ģimenēm.

Kolportieņiem pašiem sevi jāizglīto un jāpiesavinā godprātīgu apiešanos, ne izpušķotu, mākslīgu pasaules uzvešanos, bet patīkamo izturešanos, kuŗa ir kā dabīgas sekas no labsirdības un vēlešanos sekot Jezum. Tiem ir jāparāda labi pārdomatas, rūpīgas ierašas — uzcītības un pazemības ierašas — un jacenšas Dievu pagodināt caur to, ka tie top par tik krietniem, cik krietni vien tie var tapt. Kristus pienesa bezgalīgo upuri, lai tos nostādītu pareizās attiecībās pret Dievu un viņu līdzcilvekiem, un dievišķa palīdzība, savienota ar cilvecīgām pūlem, darīs tos spējīgus sasniegt augstu pilnības pakāpi. Kolportieņim jābūt šķīstam kā Jazepam, lēnprātīgam kā Mozum un satīcīgam kā Danielim; tad spēks pavadīs viņu uz visiem viņa ceļiem.

[50]

Vajadzīga pilnīgi taisna dzīve.

Ja kolportieŗis iesāk nepareizu ceļu, ja viņš melo jeb pieviļ, tad viņš zaudē savu pašcieņu. Viņš varbūt neapdomā, ka Dievs viņu redz un zin katru viņa rīcību, ka svētie enģeļi apsver viņa rīcības iemeslus un noklausās viņa vārdus un ka viņa alga būs tāda, kā viņa darbi; bet ja pat būtu iespējams viņa nepareizības apslēpt no Dieva un cilveku pārbaudīšanas, tad tomēr viņa paša grēka atzīšana atstātu samaitajošu iespaidu uz viņa garu un raksturu. Viena paša rīcība nenoteic raksturu, bet ta noārda aizsarga mūri, un nākošā kārdināšana atrod cilveku jau padevigaku, līdz kamēr pienākuma pārkāpšana un negodīgums darbā top par ierašu, un šim cilvekam vairs nevar uzticeties.

Dzīves šķīstums.

[51]

Dzīvē un draudzē ir daudzi, kuŗi neko neiztaisa no gaiši redzamām pretrunām. Ir jauni ļaudis, kas izliekās par tādiem, kādi tie nav. Tie izliekās uzticīgi un godīgi, bet ir līdzīgi balsinātiem kapiem, skaisti no ārienes, bet no iekšienes pildīti ar nešķīstību. Sirds ir apgānīta, aptraipīta ar grēku. Par viņiem atrodas pareizs ziņojums debess tiesā. Dvēselē ir norisinājies notikums, kas tos apcietināja tā, ka tie vairs nesajūt netaisnību. Bet kad viņu raksturi tiks nosvērti svētnicas svaros un Dieva lielā dienā tiks izsludināti par nepilnīgiem, tad tiem būs tādas vaimanas, kādas tie vēl nevar priekšā stādīties. Patiesībai, dārgai, neapņemšotai patiesībai, ir jābūt daļai no rakstura.

Vienalga kuŗš ceļš tiek izredzets, dzīvības teka ir apņemta no briesmam. Ja strādnieki kaut kādā darba nozarē top bezrūpīgi un nevēriģi pret saviem mūžīgajiem mērķiem, tad tiem nāk liels zaudejums. Kārdinātajam būs pieeja pie tiem. Viņš izlikls cilpas viņu kājam un vadīs tos uz nedrošiem ceļiem. Tikai tie ir droši, kuŗu sirdis ir apsargatas ar šķīstiem pamatlikumiem, kā ar cietoksni. Līdzīgi Davidam tie lūģs: «Uzturi manu gāģienu uz taviem

ceļiem, ka mani soļi nešaubas.» Dz. 17, 5. Ar pašmīlibu un cilvecīgu samaitatu sirdi ir javed pastāvīga cīņa. Bieži izliekas, ka bezdievigajiem viņu uzņēmuši sekmejas, bet visi, kas aizmirst Dievu, kaut arī tikai uz vienu stundu jeb acumirkli, atrodas uz bīstama ceļa. Tie, varbūt, nepazīst draudošās briesmas; bet pirms tie samanīs, ieradums, līdzīgi dzelzs saitēm tos saistīs ļaunumā, ar kuŗu tie ielaidušies. Dievs neatzīst par labu viņu dzīvi, un ja tie no saviem ļauniem ceļiem nenovēršas, tad viņa svētība tos nevar pavadīt.

Neielaižaties ar grēku.

Esmu redzejuse, ka šo darbu uzsāk jauni ļaudis bez kādas sajēgas par ta svarīgumu un bez savienības ar Dievu. Tie padodas kārdinašanai parādīt savu dūšu. Tie smejas par citu ģeķību. Tie lielas, ka zinot pareizu ceļu un kājariķojas. Pēc viņu domam, cik viegli tie varot pretoties kārdinašanai! Cik ģeķīgi domat par viņu krišanu! Bet tie neņem Dievu par savu sargu. Satans tiem ir uzstādījis viltīgu slazdu, un tie paši caur savu mulķīgu pašpaļaušanos kalpo ģeķim par uzjautrinašanu.

[52]

Mūsu lielam ienaidniekam ir palīgi, kas pastāvīgi meklē kādu izdevību samaitat dvēseles, kā lauva dzenas pēc sava medijuma. Jaunais cilveks, sargies no šiem palīgiem; kādu laiku tie izliekas kā tavi draugi, savos ļaunos ceļos un darbos tie tevi ievēdīs viltīgā kārtā. Ar lūpam tie tev glaimo un piedāvajas tev palīdzēt un tevi vadīt, bet viņu ceļi ved uz elli. Sekot viņu padomam var būt priekš tavas dzīves kā ceļa jūtis. Viens aizsargs, atņemts no apziņas, vienas vienīgas ļaunas ierašas apmierinašana, viena vienīga neievēriba pienākuma augstās prasībās, var būt sākums pievīlošai dzīvei, caur kuŗu tu iekļūsi satana kalpu tīklos, kamēr tu tāi pašā laikā iedomāsies, ka tu mīlē Dievu un nesi priekš viņa darba upuŗus. Viens neapdomats acumirklis, viena vienīga kļūda var visu tavu dzīvi novīrīt nepareizā virzienā. Un jūs varbūt nekad nezināsiet, kas bija par iemeslu jūsu bojā iešanai, līdz tiks pasludinats spriedums: «Ejat nost no manis, jūs ļaundarītaji!»

Sargajaties no ļaunas satīksmes.

Daži jauni ļaudis zin, ka tas, ko es sacīju, tieši attēlo viņu dzīves gājumu. Viņu dzīve Dievam nav apslēpta, lai gan ta var būt apslēpta viņu vīslabakīem draugīem, pat tēvam un mātei. Par dažiem no tiem man ir maz cerības, ka tie grozīs savu liekulības un māņu dzīvi. Citi, kas ir krituši maldībā, cenšas sevi atpestīt. Kaut dārgais Jezus tiem palīdzētu bruņot savas acīs pret māņiem un glaimiem no to puses, kas vājinā viņu apņēmšanos darīt pareizi un grib piepildīt tos ar šaubam un netīcīģiem pāvedinājumiem, lai satrīcinātu viņu ticību patiesībai. Mani jaunie draugi, nepāvadīet nevienu stundu to biedrībā, kas jūs varetu darīt nederīģus priekš šķīstā un svētā Dieva darba. Nedāriet svešu priekšā neko, ko jūs negribētu darīt tēva un mātes priekšā jeb no ka jūs kaunētos Jezus un svētu enģeļu priekšā.

[53]

Daži var domāt, ka priekš tiem, kas tur zabatu, tāda uzmanība nav vajadzīga; bet tie, pret kuŗiem šie vārdi ir vērsti, zin, ko es ar tiem domāju. Mīļā jaunatne, ņem sevi vērā! Jo jūs nevarat nekā darīt, kas nebūtu atklāts enģeļu un Dieva acīm. Jūs nevarat izdarīt neviena ļauna darba, neatstājot caur to iespaīdu uz citiem. Kamēr uz vienu pusi jūsu rīcība parāda, no kādas vielas ir uzbūvēta jūsu rakstura ēka, tikmēr uz otru pusi ta atstāj vārenu iespaīdu uz citiem. Neaizmīrstiet nekad patiesību, ka jūs esiet Dieva īpašums, ka viņš jūs atpīrcis ar dārgu maksu un ka jums reiz būs jadod viņam atbīdība par visām dāvanam, kuŗas viņš jums uztīcejis. Ne- vienam, kuŗa rokas ir aptraīpītas ar grēku jeb kuŗa sirds neieņem pareizu stāvokli Dieva priekšā, nevajadzētu būt dalībniekam kolportieŗu darbā. Jo tādas personas droši vien atnesīs patiesības darbam negodu. Strādniekīem misīģas laukā

[54]

ir vajadzīgs Dievs par vadoni. Tiem jāiesāk pareizi un tad mierīgi un noteikti jāpastāv uz taisnības tekas. Tiem jābūt noteiktiem, jo satans neatlaidīgi un izturīgi pūlas viņus pārvaret.

Laikrakstu pasūtišana.

Ir darīta kļūda, ka ieteicot mūsu laikrakstus, dabū pasūtījumus tikai uz dažiem mēnešiem, kamēr pie pareizām pūlēm varetu iegūt pasūtījumus uz daudz ilgāku laiku. Viens pasūtījums uz gadu ir vērtīgāks par daudziem pasūtījumiem uz īsu laiku. Ja laikrakstu saņem tikai dažus mēnešus, tad vēlēšanās pēc patiesības bieži izdziest reizē ar īsu pasūtījuma laiku. Tikai nedaudzi lasītāji pēc tam atjauno savus pasūtījumus, un tādā kārtā tiek izlietots daudz laika, kas tomēr maz ko atnes, kamēr ar drusku vairāk takta un izturības varetu iegūt pasūtījumus uz veselu gadu. Brāļi, jūs esiet pārk bailīgi savā darbā, jūs esiet pārk mazi savos planos. Jūs neieliekat visu veiklību un vajadzīgu izturību savā darbā. Šinī darbā ir vairāk grūtību, kā dažās citās darba nozarēs. Bet no šī darba ņemtas mācības un izveicība, kuŗu jūs iegūstat, darīs jūs spējīgus priekš citiem darba laukiem, kur jūs varat kalpot dvēselem. Tie, kas šo lekciju iemācas nepietiekoši un tuvojas ļaudim neuzmanīgi un asi, parādītu savās ierašanās tās pašas kļūdas, to pašu smalkjūtības un izveicības trūkumu apiešanās ar dvēselem, ja tie iestātos sludinātāja amatā.

Īss pasūtījums ir kļūda.

Kur pieņem laikrakstu pasūtījumus uz īsu laiku, daži nepieliks vajadzīgās pūles iegūt pasūtījumus uz ilgāku laiku. Kolportieriem nevajadzētu savu darba lauku apstrādāt vienaldzīgi un nolaidīgi. Viņiem vajadzētu pieminēt, ka viņi ir strādnieki priekš Dieva un mīlestībai uz dvēselem vajadzētu tos paskubināt izmēģināt visu, lai apgaismotu vīrus un sievas ar patiesību. Aizgādība un žēlastība, līdzekļi un mērķi ir cieši viens ar otru savienoti. Ja Dieva strādnieki dara vislabāko, ko tie spēj, tad Dievs priekš tiem dara to, ko tie paši darīt nespēj. Bet neviens nedrīkst sagaidīt gūt panākumus neatkarīgi no Dieva, pats ar savām pūlēm. Mūsu darbībai jābūt savienotai ar stipru turešanos pie Dieva.

Taupība un pašaieliedzība.

Katrā Kunga darba nozarē ir vajadzīga taupība. Mūsu laiku jaunatne neievēro un nicinā taupību un pārprot to par šaurirdību un mantkāribu, bet taupība ir labi savienojama ar visplašākiem un devīgākiem ieska-tiem un jūtam. Kur taupība netiek piekopta, tur nevar būt nekādas īstas devības. Nevienam nebūs domāt, ka tas būtu zem viņa cieņas prātīgi pārdomāt, kā izlietot atlikumus. Pēc tam, kad Kristus bija padarījis lielo pa ēdīšanās brīnumu, viņš sacīja: «Sakrājiet atlikušās druskas, ka nekas nepazūd.» Jāņa 6, 12.

Tiek varbūt izdotas prāvas zumas par viesniču rēķiniem, kas pavisam nav vajadzīgs. Šīs vēsts celmlaužiem Dieva darbs tā guleja uz sirds, ka tie reti kad kādu maltiti notureja viesnīcā, lai gan maksa bija tikai apmēram viens lats. Bet jaunie vīrieši un sievietes parasti netiek mācīti dzīvot taupīgi, un visur viena izšķērdība seko otrai. Dažās dzimtās notiek tik vieglprātīga izšķērdība, ka, ja tiktu piekopta prātīga taupība, tad izšķērdētās lietas vēl pietiktu otras dzimtas uztūrešanai. Ja mūsu jaunie ļaudis uz saviem ceļojumiem noteikti pierakstītu katru izdevumu, kas tiem patiesībā pienākās darīt, tad tiem atvērtos acis un tie redzētu savu kļūdu. Lai gan no viņiem netiek prasīts atsāties no siltām maltītem, kā to darija pirmie strādnieki savos ceļojumos, tad tomēr tie savas īstās vajadzības var segt ar

mazak izdevumiem, nekā tie to tagad tur par vajadzigu. Ir daudz ļauŗu, kas parāda pašai-
zliegŗanos, lai varetu dot Dieva darbam līdzekļus; vaj tad strādniekiem Kunga darbā katrā
nozārē ari nevajadzētu vingrinaties pašai-
zliegŗībā uz visiespējamako aprobeŗojot savus
izdevumus? Visiem mūsu strād-
niekiem derētu iegaumēt valdieŗu misionaru vēsturi un
darit pēc viņu pašai-
zliegŗības priekŗzīmes.

[57]

Meklejiēt bibelē.

Mums ir jadara liels darbs priekŗ Mācitaja, caur to, ka mēs atveŗam Dieva vārdu tiem,
kas ir maldību tumsā. Jaunie draugi, rīkojaties, it kā jūs būtu saņēmuŗi svētu pavēli. Jums
jabūt bibeles pētitajiem, kas vienmēr ir gatavi ikkatram jautatajam pasacit labu pamatu
ceribai, kuŗa ir iekŗ jums. Caur jūsu īsti kristigu uzveŗanos liekat nomanit savu apzi-
naŗanos, ka jums ir patiesiba, kuŗa atnes ļaudim labumu. Ņī patiesiba, ierakstita dvēselē,
parādisies sejā un uzveŗanā, mierigā, cienigā pašsavaldiŗanā un mierā, kāds var būt tikai
kristigajam.

Premijas.

Kam ir īsta pazemiba un kuŗa gars ir paplaŗinats caur evaņģelija patiesibam, tas at-
stās jūtamu iespaidu. Tas iespaidos sirdi un prātu un tiks no lielakās daļas ļauŗu cienits,
pat no tiem, kas nepiekrīt viņa ticības ieska-tiem. Tādi gūs sekmes ar bibeles patiesibam
un ar mūsu vērtīgiem laikrakstiem; jo Kungs tiem sagatavos ceļu. Bet ja uzspieŗ ļaudim
mūsu laikrakstus caur dāvanam un naudas premijam, tam nav paliekoŗa iespaids uz labu.
Ja mūsu strādnieki izietu pamatoti uz bibeles patiesibam, sirdī ar mīlestību uz Kristu un
dvēselem, tad tie panāktu vairak pasūtījumus uz ilgaku laiku, nekā caur naudas premi-
jam un zemām cenam. Nozīme, kādu ļaudis pieŗķīŗ Ņādiem veicinaŗanas līdzekļiem pie
laikrakstu pasūtīŗanas, pamodina iespaidu, ka laikraksti nav seviŗķī vērtigi. Panākumi
būtu labaki, ja rūpetos ka laikrakstu cieņa pieaug un priekŗ premijam izdotos naudas
līdzekļus izlietotu, lai varetu daŗus numurus izdalit par velti. Ja tiek izdotas naudas pre-
mijas, tad var tikt ieintereseti pasūtīt laikrakstu tādi, kas to citā gadījumā nebūtu darijuŗi,
bet citi atkal nepasūtīs, domadami, ka ta ir spekulacija. Ja kolportieŗis pats aprakstītu
laikraksta svarigumu, pie tam paceltu savu sirdi lūgŗanā pēc sekmem un mazak atkaratos
no naudas premijam, tad viņŗ varetu panākt vairak.

[58]

Strādajiet, lai izplatītu gaismu.

Mūsu laikā tiek vairakārt cildinatas nelietības. Ir ilgas pēc visa, kas izaicinā ievēribu.
Zeme ir applūdinata ar nevērtīgu literaturu, kas ir sarakstīta ar nolūku iegūt naudu, kamēr
īsti vērtīgas grāmatas netiek pārdotas un lasītas. Kas nodarbojas ar Ņo uzkrītoŗo rakstu iz-
platīŗanu, tapēc ka pie tam var nopelnit vairak naudas, tie palaiŗ dārgas izdevības iegūt
pamācības uz labdarību un tapt par Dieva līdzstrādniekiem. Ir vajadzīgas nopietnas pūles,
lai saistītu vīru un sievu uzmanību un ieinteresetu tos priekŗ patiesi vērtīgām grāmatam,
kuŗām bibele ir par pamatu. Bet vēl lielaks uzdevums ir atrast apzinīgus, dievbijīgus
strādniekus, kas kolportē ar Ņīm visai vērtīgām grāmatam, nolūkā izplatit gaismu un īstu
atzīŗanu.

[59]

Godīgums un tikumu šķīstība.

Strādnieks, kam Dieva darbs ir sirdslieta, neskatisies tikai pēc lielakas algas. Viņš nesacīs, kā daži mūsu jaunie ļaudis, ja nevar grezni un cienīgi apģērbties un dzīvot vislabākās viesnīcās, tad nevarot arī darīt nekādu veikal. Visiem tādiem vajadzētu ieteikt darbā neiestāties. Kolportierim nav vajadzīga eleganta āriene jeb švauksa un ģeķa uzvešanās, bet godīgums un tikumu šķīstība, kam japarādas viņa vaibstos. Laipnība un labsirdība atstāj iespaidu uz seju, un saprātīga acs redz, ka ta nav apmānīšana un lielība.

Ir izgājuši darba laukā liels skaits kolportieru, kam naudas premijas ir vienīgais līdzeklis gūt sekmes. Ka Dieva strādniekiem tiem nav nekādas īstas vērtības. Tiem nav nekādu piedzīvojumu praktiskā reliģijā. Tiem vēl ir tās pašas kļūdas, tās pašas tieksmes un ta pate pašmīlība, kāda tiem bija, pirms tie izdevās par kristīgajiem. No tiem var sacīt, ka Dievs tiem nekrīt svarā; viņam nav vietas to sirdīs. Maziskums un pasaules prāts dod liecību par tiem, ka tie iet savas pašas sirds ceļu un rīkojas pēc savu apsvēršanas. Tie negrib parādīt pašaižliegšanu, bet nodomājuši izbaudīt dzīvi. Manta iebesīs tos ne- pievelk, visas viņu tieksmes vēršas uz zemi, nevis uz augšu. Draugi un radi nevar tādas personas padarīt krietnakas, jo viņu prāts nenesās ļaunu ienīst un labam pieķerties.

Gudriba strādnieku izredzē.

Jo mazak mēs uzticamies tādiem ļaudim, un tādu nav maz, jo labaks parādīsies tagadējās patiesības darbs pasaules acīs. Ja mūsu brāļi negrib, ka patiesība tiktu nepareizi attēlota jeb pārprasta, tad tiem jābūt ļoti piesardzīgiem kolportieru ievēlēšanā. Visiem uzticīgiem strādniekiem vajadzētu saņemt labu algu; bet zumu nekad nevajadzētu paaugstināt, lai kolportierus izpirktu, jo tas tiem kaitē. Tas padara tos pašmīļīgus un izšķērdīgus. Cenšaties tiem iepotēt īstu misijas darba garu un īpašības, kuŗas vajadzīgas priekš panākuma. Jezus mīlestība sirdī liks kolportierim sajūst priekštiesību, ka viņš strādā, lai izplatītu gaismu. Viņš par šo lietu domās, liks planus un lūgs.

Nav robežu attīstībai.

Mums vajadzīgi jauni, saprātīgi ļaudis, kas vērtē viņiem, no Dieva piešķirtās garīgās spējas, un kas šīs spējas ar vislielāko rūpību izdaiļo. Vingrošanas stiprinā un paplašinā garu; un ja netiek aizmirsta sirds izglītība, tad attīstīsies samērīgs raksturs. Līdzekļi priekš attīstības ir visiem pieejami. Kaut tapēc neviens neapbēdinātu Mācītāju, kad viņš nāks meklet augļus, lai tad viņš neatrastu tikai lapas. Noteikta apņemšanās, svētīta caur Kristus žēlastību, izdarīs brīnumus. Jezus un svētie eņģeļi dāvās panākumus pūlem, kuŗas izdara saprātīgi, dievbijīgi ļaudis, kas dara visu, kas stāv viņu spēkā, lai glābtu dvēseles. Ļaujiet tiem mierīgi un pazemīgi, ar mīlestībā pārplūstošu sirdi ierosināt prātus uz patiesības meklešanu; un ja tie spēj, lai tie notur bibelstundas. Tādā kārtā tie sēs sēklu visur pie ūdeņiem un pasludinās ta tikumus, kas tos aicinaja no tumsības pie savas brīnīšķās gaismas. Tie, kas šo darbu dara ar īstiem iemesliem, izdara svarīgu darbu priekš Dieva. Tie neparādīs vāju, nenoteiktu raksturu. Viņu redzes aploks paplašinājas un viņu uzvešanās izdaiļojas. Tiem nevajadzētu savai attīstībai nolikt robežas, bet ar katru dienu tikt spējīgiem darīt labu darbu.

Nedariet nekādus sevišķus piedāvājumus.

Daudz strādnieku kolportieŗu darbā nenes nekādu upuŗu. Tiem ir mazak misijas gara, kā strādniekiem jebkuŗā citā draudzē. Ja ceļš tiem sagatavots un tie var dabut augstu algu, tad tie ir gatavi iziet laukā. Kolportieŗiem daudz tiek piedāvats izplatit popularas grāmatas; tiem tiek piedāvata augsta alga, un daudzi tad atsakas strādat par mazaku algu izplatot grāmatas par tagadejo patiesibu. Tapēc bieŗi piedāvājumi ir tikuŗi paaugstinati, lai panāktu citus apgādātājus. Tadēļ izdevumi, lai varetu izplatit mūsu rakstus starp ļaudim, ir ļoti lieli. Daudz kolportieŗu nopelna naudu viegli un viegli ari to iztērē.

[62]

Vajadziga dūŗa un spariba.

Ļaudim, kas pieņēmuŗi tagadejo patiesibu, ir maz misijas gara, kas stāv saskaņā ar mūsu ticibu. Raksturā nav īstas zelta skaņas. Kristiga dzīve nozīmē vairak, ka tikai daudz domat. Ta nepastāv tikai pakalpībā, pacie-tībā, lēnprātībā un laipnībā. Šīs žēlastibas dāvanas ir svarigas; bet ir vajadziga ari dūŗa, stingrums, spariba un izturiba. Daudzi, kas iesāk kolportieŗa darbu, ir vāji, nervozi, bailīgi un viegli zaudē dūŗu. Tiem nav sparibas. Tiem nav tādu noteiktu rakstura īpaŗibu, kas dod cilvekiem dūŗu kaut ko darit; tiem nav gara un spēka, kas iekvēlo sajūsmu. Kolportierim ir ļoti godajams amats un viņam nevajadzetu izturetiet tā, it kā viņš no ta kaunetos. Ja viņš grib, lai viņa pūles pavaditu sekmes, tad viņam jābūt dūŗigam un ceribas pilnam.

Piekopjiet darbības tikumus.

Vajadzetu piekopt nevien cieŗanas, bet ari darbības tikumus. Lai gan kristigajam jadod lēna atbilde, kas remdē dusmas, tomēr viņam vajadziga varoņa dūŗa, lai pretotos ļaunam. Ar kristigu mīlestibu, kas visu pacieŗ, viņam jasavieno rakstura stiprums, kas padara viņa iespaidu par ievērojamu spēku, kas velk uz labu. Viņa raksturā japarādās ticibai un atkaribai no Dieva. Viņa pamatlikumiem jābūt stipriem. Viņam jābūt augstsirdigam, krietnam un paceltam pār visām zemām aizdomam. Kolportieris nedrīkst būt uzpūtīgs. Satiksmē ar citiem viņš nedrīkst vērst uzmanibu uz sevi un lielīgi par sevi runat; izglītoti un smalkjūtīgi ļaudis pie tam piedauzitos. Viņš nedrīkst būt pašmīlīgs, uzpūtīgs un kundzisks. No tūkstoŗām grāmatam, kuŗas tiek izdotas, daudzi nav lasijuŗi nevienu, un kad kolportieri viņiem tās piedāvā, tad viņi cieŗi aizslēdz savas sirds durvis. Aiz šī iemesla ir tik vajadzīgi kolportieŗim darit savu darbu ar pieklājības jūtām un pazemīgā, lūdzoŗā garā. Viņam vajadzetu labi pazīt Dieva vārdu un turet gatavībā vārdu krājumu, ka varetu attēlot patiesibu un rādīt, cik liela vērtiba ir rakstiem, kuŗus viņš nes ļaudim.

[63]

Briesmas strādat bezrūpīgi.

Katram šinī darbā ir jasajūt atbildiba; katram jāpārdomā, kā vislabāk saistit uzmanibu, jo veids, kādā viņš attēlo patiesibu, var izšķirt kādas dvēseles likteni. Ja viņš izdara labvēlīgu iespaidu, tad tas dvēselei var būt dzīvības smarŗa uz dzīvibu; un šī dvēsele, apgaismota no patiesības, var tapt atkal par gaismu citiem. Tapēc ir bīstami satiksmē ar citiem strādat bezrūpīgi.

Augstsirdīgs un pacildinoŗs darbs.

Kolportieŗu darbs ir līdzeklis Dieva rokā, lai aizsniegtu daudzus, kuŗi citādā kārtā par patiesibu neko nedzirdetu. Šis darbs ir labs, augstsirdīgs un pacildinoŗs, un tamlīdzīgi

[64]

ari jābūt uzvešanai. Kolportieris satiksies ar visdažādākiem cilvēkiem. Viņš atradīs tādus, kas ir samaitāti un nezinašānā, un kas necienī neko, caur ko nevar iegūt naudu. Tādi cilvēki kolportieri bieži apbēdinās, bet viņam pie tam nevajadzētu uztraukties. Viņam vajadzētu uzņemt katru grūtību priecīgi un cerības pilni. Viņš sastaps bēdīgus, dūšu zaudejušus un garā ievainotus. Še viņam būs izdevība runāt laipnus vārdus, kas iedrošinā, dod cerību un ticību. Ja viņš grib, viņš var tapt par svarīgu avotu, kas citus atspirdzinā; bet lai tas būtu iespējams, tad tam pašam jādzīvo iz dzīvības patiesības avota.

Rūpība strādnieku izvēlē.

Kolportiera uzdevums ir svarīgāks, nekā daudzi to uzlūko, un pie kolportieru izvēles jāizlieto tikpat daudz rūpības un gudrības, kā pie sludinātāja darba uzticešanas. Jaunus ļaudis var izmācīt par mazāku algu, ka daudz citiem, padarīt daudz labāku darbu, kā līdz šim. Paceļat karogu, lai strādnieku rindās iestājas pašreizējie un pašuzpurīgie, kas mīlē Dievu un cilvēkus. Lai tie nāk, nevis, lai vestu mierīgu dzīvi, bet lai sastāpami šķēršļus un grūtības nezaudētu dūšu un prieku. Lai nāk tādi, kas var dot labu liecību par mūsu rakstiem, tapēc ka viņi paši tos vērtē.

[65]

Visādā ziņā uzticīga pienākuma izpildīšana.

Kaut Kungs katram palīdzētu visaugstākā mērā attīstīt dāvanas, kas tam uzticetas. Tie, kas strādā šinī darbā, nepētī savas bibeles tā, kā tiem to vajadzētu darīt. Ja tie to darītu, tad bibeles praktiskās mācības atstātu uz viņu dzīvi labu iespaidu. Brāļi un māsas, ko vien jūs darat, darat priekš Mācītāja un darat cik labi vien spējat. Nepalaižat gažam tagadnes zelta izdevības un nepavadat savu dzīvi bez nozīmes, sēdot bez darba un sapņojot par mieru un sekmēm darbā, priekš kuŗa Kungs jūs nav darijis spējīgus. Dariet darbu, kas jums vistuvāk. Dariet to, kaut arī atrodaties misijas laukā starp briesmām un grūtībām. Bet es jūs lūdzu, nesūdzaties par grūtībām un pašuzpurešanos. Uzlūkojiet valdiešus. Redziet, kādus planus tie lika lai evaņģelija gaisma varetu spīdēt aptumšotos prātos. Mums nevajadzētu algu par mūsu darbu sagaidīt jau šinī dzīvē, bet stingri vērst savu skatu uz uzvaras algu pasaules galā. Tagad tiek pieprasīti vīri un sievas, kas ir tik uzticīgi savam pienākumam, ka magnetadata po-lam — vīri un sievas, kas grib strādāt, lai arī ceļš tiem netiek līdzināts un šķēršļi nogādāti.

Ienaidnieki jūsu cienīs.

[66]

Tagad esmu aprakstījis, kādiem vajadzētu būt kolportieriem. Kaut Kungs atvērtu jūsu prātus, ka jūs šo lietu saprastu visā gažumā un platumā, un atzītu savu pienākumu attēlot Kristus raksturu ar izturīgu dūšu un pastāvīgu taisnumu. Pieminiet, ka caur vieglprātīgu, nenoteiktu raksturu jūs viņu varat aizliegt. Jūs, jaunie ļaudis, kad jūs ņemiet līdz savā darba laukā taisnības pamatlikumus, tad jūs tiksiet cienīti, un daudzi ticēs pārliecībai, kuŗu jūs aizstāvat, tapēc ka jūsu ikdienišķā dzīve ir skaidra gaisma, kas spīd visiem tiem, kas atrodās namā. Pat jūsu ienaidnieki jūsu cienīs, lai gan tie cīnas pret jūsu mācībām. Jūsu vienkāršie vārdi būs spēks, kas uzvarēs daudz sirdis. T. 5, 396-407.

Nodaļa 10—Kolportieris un bibeles darbs.

[67]

Es esmu saņēmusi vēstules ar jautajumiem par kolportiera pienākumiem. Daži sacīja, ka tiem apmekļojumos ir bijuse laba izdevība attēlot šī laika patiesību, un ka tie gandrīz bijuši spiesti noturēt bibels stundu. Šīs izdevības tie nevarēja palaist gažām ar vieglu sirdsapziņu. No otras puses nāca vēstules, kas sacīja, ka mūsu kolportieri nokavejot savu darbu, lai turetu bibeles stundas par patiesības punktiem, bet ka caur šīm bibeles stundām esot pamodināti aizspriedumi un tagad kolportierim esot grūti nodot savas grāmatas. Daži lūdza padomu šinī lietā.

Nekaveties pie mācības punktiem.

Mēs ticam, ka abos augšējos aizrādījumos ir patiesība: ka kolportieri atrod labu izdevību vest ļaudis pie bibeles labakas izpratnes; bet ka arī no tam, kādā veidā tie šo izdevību izlieto, var tikt modināts aizspriedums un darbs apgrūtināts.

Čaklums.

Tiklīdz kolportieris savu darbu ir iesācis, tad viņam arī nevajaga ļauties caur neko no ta nenovērsties, bet saprātīgi un cītīgi paturēt savu mērķi acīs. Veicinot kolportiera darbu, viņam tomēr nevajadzētu atstāt neievērotas izdevības palīdzēt dvēselem, kas dzenas pēc gaismas un kam vajadzīga iepriecinašna caur rakstiem. Ja kolportieris staigā ar Dievu, ja viņš lūdz pēc debess gudribas, lai varetu savā darbā darīt labu un tikai labu, tad viņš arī tiks pamodināts atzīt savas izdevības un redzēt, kas vajadzīgs dvēselem, ar kuŗām viņš nāk sakarā. Katru izdevību viņš izlietos, cik daudz vien iespējams, lai vilktu dvēseles pie Kristus. Kristus garā viņš būs gatavs arī priekš bēdīgiem atrast īstos vārdus.

[68]

Tas, kas vajadzīgs dvēselei, ir atzīt Dievu un to, ko viņš sūtījis, Jezu Kristu. Bibeles satur daudz praktisku mācību, kuŗas kolportieris mierīgi var izskaidrot. Ja viņš tādā kārtā var pasniegt praktiskas reliģijas atziņšānu, tad viņš baŗo ļaudis, kuŗiem tiešām vajadzīga šī dārgā barība.

Dievišķas vadības vajadzība.

Dieva prasībam pastāvīgi jastāv mūsu acu priekšā. Mums nekad nebūs aizmirst, ka mums jādod atbildība par to, ko mēs šē dzīvē esam darijuši. Pildīti no šīm domām, kolportieri liks vērā dvēseles, un no viņu taisnām lūpām uzkāps lūgšanas pēc gudribas runāt vārdus īstā laikā uz tiem, kam vajadzīga palīdzība. Tādi strādnieki pastāvīgi izdaļos un šķīstīs dvēseli caur paklausību patiesībai. Tiem būs pareiza saprašana par dvēseļu vērtību un tie pie katras izdevības centīsies paziņot Kristuz žēlastības bagatības. Kolportieris iet uz priekšu ar lūgšanu uz lūpām: «Kungs, ko tu gribi, lai es daru?» Lai viņš strādā kā Dieva vaiga priekšā un svētu enģeļu klātbūtnē; lai viņš visās lietās cenšas patikt Dievam, un viņa pūles nepalikis neauglīgas.

[69]

Mazak strīdus jautajumus, vairak par Kristu.

Mums mazak jaielaižas strīdus jautajumos un daudz vairak jaliecinā par Kristu. Mūsu Pestitājs ir mūsu ticības viduspunkts un mūsu cerība. Kas var attēlot viņa nesalīdzinamo mīlestību un aizkustinat sirdis nodot viņam sa vas labakās un svētakās jūtas, tas dara lielu un svētu darbu. Cītīgi kalpojot un uzticīgi norādot ļaudīm uz Kristus krustu, kolportieris dubulto savas spējas un derīgumu.

Jezus vārds mīlestībā un maigumā.

Kaut arī mēs iepazīstinājam ar metodem, tad tomēr nevaram uzstādīt negrozamus noteikumus, kas katram būtu jāievēro; jo apiešanos katrā sevišķā gadījumā jāpiemēro apstā kļiem. Dievs darbosies pie sirdīm tiem, kas ga tavi uzņemt patiesību un kam ir vēlešanās, lai to vada. Viņš savam cilvecīgam vietniekam sacīs: «Stāsti šim jeb tam par Jezus mīlestību.» Tiklīdz Jezus vārds ir izsacīts mīlestībā un maigumā, tad tuvojas jau Dieva eņģeļi, lai mīkstinātu sirdi un darītu to padevīgu.

Runajiet par Kristus mīlestību.

[70] Dažadu mācības punktu izskaidrošana bieži neatstāj nekādu sevišķu iespaidu, tapēc ka cilvēki domā, ka citi tiem gribot uzspiest savas mācības. Bet kad mēs kavejamies pie Kristus nesalīdzināmās mīlestības, tad viņa žēlastība aizkustinā sirdis. Ir daudzi, kas nopietni meklē gaismu, kas nezin, ko darīt, lai taptu svēti. Ak, stāstiet tiem par Dieva mīlestību, par upuri, kas tika pienests pie krusta uz Golgatas, lai glābtu pazudušos. Sakiet tiem, ka tiem sava griba jāpadod Dieva gribai un «ja kas grib darīt viņa prātu, tas atzīs, vaj šī mācība ir no Dieva.» Jāņa 7, 17.

Ja tie redz Kristu.

Nevienam nevar būt sekmes mantot dvēseles, ja tas pats vēl nav pilnīgi nodevies Dievam. Mums personīgi jāapvelk Kungu Jezu. Ikvienam no mums Kristus jābūt par gudrību, taisnību, svētišanu un pestīšanu. Ja mūsu ticība satveŗ Kristus kā mūsu personīgu Pestitāju, tad mēs viņu varam attēlot citiem jaunā gaismā. Un ja cilvēki redz Kristu, kāds viņš ir, tad tie nestrīdesies par mācību punktiem, bet spiedīsies pie viņa, lai panāktu žēlastību un mūžīgu dzīvošanu.

Gŗūtība, no kuŗas visvairak jābīstas.

[71] Gŗūtība, no kuŗas visvairak jābīstas ir ta, ka kolportieris, kas satiek tādas meklejošas dvēseles, pats nav atgriezts, ka viņš pats no piedzīvojumiem nepazīst Kristus mīlestību, kuŗa ir augstaka par visu atzīšanu. Ja tam pašam nav atzīšana, kā tad viņš citiem var stāstīt par dārgo, veco patiesību? Ļaudīm jātiekam pamācītiem par īstās ticības būtību, kā tie var pieņemt Kristus un palaizties uz viņu, kā uz savu personīgu Pestitāju. Tiem jāzin, kā var sekot viņu pēdam, kurp vien viņš ietu. Evaņģeļija strādnieka kājam soli pa solim jāseko Jezus pēdam un nebūs meklet nekāda cita ceļa, kas vestu uz debesīm.

Pie Jezus drošā patvērumā.

Ja kāda dvēsele caur personīgu darbu ir vesta pie Kristus, tad lai ta darbojas priekš Dieva ar padevīgu un pazemīgu sirdi, lai Dievs to skubinā taisni uz tādu darbu, kāds

tai piemērots. Dievs ir apsolijs, ka viņa žēlastība būs pietiekoša priekš visiem, kas pie viņa nāk. Visi, kas nododas Jezum, kas viņam atveļ sirdsdurvis un viņu uzņem, būs drošā patvērumā. Viņš saka: «Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība.» Jāņa 14, 6. Kad tiem ir Jezus, tad tiem būs patiesība; iekš viņa tie būs pilnīgi.

Vest cilvēkus pie Glābeja.

Daudzi vārda kristīgajie ir novērsušie no lielā viduspunkta Jezus un ir padarījuši sevi pašus par viduspunktiem; bet ja tie ar sekmēm grib vest citus pie Pestītāja, tad tiem pašiem jāgriežas atpakaļ pie viņa un jāatzīst savu pilnīgu atkarību no viņa žēlastības. Satans ir darijis visu, kas iespējams, lai saraustītu ķēdi, kura saista cilvēkus ar Dievu; viņš grib [72] dvēseles iejūgt savos ratos un padarīt tos sev par vērgiem; bet mums tam jāstrādā pretim un jāvelk cilvēkus pie Glābeja.

Esiet apzinīgi skolēni.

Mūsu kolportieriem jābūt apzinīgiem skolēniem un jāamācās savu darbu padarīt sekmīgu. Nodarbojoties tiem jātur atvērtas acis, ausis un saprašana, lai varetu uzņemt gudrību no Dieva un lai zinātu, kā var palīdzēt tiem, kas Kristus atzīšanas trūkuma dēļ var iet pazušānā. Katram strādniekam vajadzētu saņemt visus savus spēkus un pielikt savas spējas, lai padarītu, cik vien iespējams, atsvabinātos cilvēkus no satana valģiem, savienojot tos ar Dievu un ar atkarības ķēdi — Jezu Kristu — saistot tos pie troņa, ap kuŗu ir apsolišanas vaŗavīksna.

Līdzekļi, kā ātri pasludināt vēsti.

Grāmatu pagatavošana ir lielisks un labs darbs. Bet šis darbs nav vienmēr ieņēmis augsto un svēto stāvokli, kuŗu Dievs tam nolēmis, tapēc ka daži, kas šinī darbā nodarbojas, piejauca savu «es». Darbam ar grāmatam vajadzētu būt līdzeklim dot pasaulei ātri tagadējās patiesības svēto gaismu. Rakstiem, kas šodien iznāk iz mūsu preses, vajadzētu būt tādiem, kas stiprina katru ticības pilari, dotu no Dieva vārda un no viņa Gara parādībam.

Patiesībai, kuŗu Dievs saviem bērniem devis šinīs pēdejās dienās, vajadzētu būt tiem par atbalstu, kad uzstājas draudzē tādi, kas uzstāda nepareizas mācības. Patiesībai, kuŗa [73] vairak, kā pusgadu simteni, stāveja preti ienaidnieka uzbrukumiem, arī turpmak jābūt un jāpaliek par ļaužu drošību un iepriecu.

Kas neatzīst, ka mums ir Dieva vārda patiesība, tādiem mūsu pierādījums ir stingra pašai dziedzības dzīve.

Mēs nedrīkstam savu ticību padarīt smieklīgu, bet mums pastāvīgi jāpiemin priekšzīme, kuŗu deva tas, kas lai gan bija debess valdnieks, tomēr nolaidās pašai dziedzības dzīvē, lai aizstāvetu sava Tēva vārdu taisnību.

Kaut katrs no mums apņemtots darīt vislabako, lai viņa labu darbu gaisma spīdetu pasaulei. T. IX, 69. 70.

Nodaļa 11—Skaidriba veikala lietās.

Darbs tiek aizkavets, tapēc ka tie, kas uzdodas par Kristus pakalģājejiem, nav ievērojuši evanģelija pamatlikumus. Nolaidība, ar kādu daži kolportieři, kā veci, tā jauni, ir izpildījuši savu amatu, dod pierādījumu, ka tiem vēl japieņem svarīgas pamācības. Man ir rādīts daudz vieģlprātīga darba. Daži ir piesavinājušies kļūdainas ierašas, un šos trūkumus tie ir ienesuši arī Dieva darbā. Draudzes misijas ir iekļuvušas dziļi parados, tapēc ka daži kolportieři nav centušies savus paradus nolīdzināt. Daži kolportieři ir jutušies apvainoti, kad n0 tiem pieprasīja noteiktā laikā samaksāt par grāmatam, kuŗas tie dabuja no apģādībām. Bet noteikta samaksašana ir vienīgais ceļš, kā veikals var pastāvet.

Šis durvis ir jaaizslēdz un jaaizbultē.

Visu vajadzētu nokārtot tā, ka kolportieři varetu iztikt bez paradu taisīšanas. Šis kārdinašanas durvis ir jaaizslēdz un jaaizbultē. Cik godīgs arī būtu kolportieŗis, tad tomēr viņš savā darbā var nokļūt tādos apstākļos, kas viņam sagādā smagu pārbaudījumu.

Nolaidība un kūtrums nav tie augļi, kas aug uz kristīgajuma koka. Neviena dvēsele, kas ar Kunga mantam apietas aizmārsīgi un negodīgi, nav bezvainīga Dieva priekšā. Katrs, kas tā rīkojas, caur to aizlēdz Kristu. Lai gan izliekas, ka turot un mācot Dieva baušļus, tomēr viņš neizpilda to pamatlikumus.

[75]

Ar Dieva mantam vajadzētu apieties apzinīgi. Kungs cilvēkiem ir uzticējis dzīvību, veselību un saprašanas spējas, ir dāvinājis tiem miesīgu un garīgu spēku, lai tie to izlietotu. Vaj šis dāvanas nevajadzētu uzcītīgi un apzinīgi izlietot viņa vārda pagodinašanai? Brāļi, vaj jūs esat apdomājuši, ka par podiem, kuŗus Kungs jums uzticējis, jums būs jādod atbildība? Vaj jūs esat gudri rīkojušies ar sava Kunga mantam, jeb esat tās bez ievēribas izšķērdējuši, tā kā jūs nu esat debesīs pierakstīti kā neuzticīgi kalpi? Daudzi tēreja sava Kunga naudu par izšķērdīgām baudām, ja vēl maz par baudām tur varetu būt runa. Tiem nav neviena piedzīvojuma pašaiizlēģšanā, bet tie izdod savu naudu par niekiem un neņem savu krustu uz sevi, lai sekotu Jezum. Daudzi no tiem, kam bija dārgas, no Dieva dotas izdevības, ir savu dzīvi izšķērdējuši, un tagad pavada to ciešanās un trūkumā.

Dievs prasa darba dažādās nozarēs izvest noteiktus labošanas ceļus. Veikala vadišanai, kura ir saistīta ar Dieva darbu, ir jābūt ļoti akuratai un noteiktai. Līdz šim vēl nav pieliktas pamatīgas pūles, lai ievadītu īstu reformu. Z. 2, 291—293.

Naudas palīdzības.

Kad kādi kolportieři nonāk grūtībās, tad tie gaida, lai misijas kase tiem palīdz ar naudu, bet tikai lai atkal drīzi iekļūtu grūtībās un atkal lūgtu palīdzību. Kas Kunga mantu namā ir nolikti par līdzekļu pārziņiem, tiem jatur acis labi atvērtas, lai līdzekļi netiktu izsmelti caur tādiem izdevumiem. Ja ļaudis kolportieŗu darbā nevar vajadzīgā laikā visu nodot mantu namā, tad būtu labaki, ka viņi darbu tai pašā brīdī pārtrauktu. Tiem nevajadzētu turpmāk kolportēt, pirms tie nodod vajadzīgos līdzekļus mantu namā.

[76]

Netaisat parados.

Visiem jamācas taupību. Nevienam strādniekam nevajadzētu rīkoties tā, ka tas nokļūst parados. Ieradums ņemt naudu no mantu nama, pirms ta ir nopelnīta, ir kā slazds. Tādā kārtā palīdzības avoti tiek ierobežoti, tā kā nevar pabalstīt strādniekus viņu misijas darbā. Ja kāds labprātīgi krīt parados, tad tas iepinas satana valgos, kuŗus tas izliek priekš dvēselēm. H. 70. 71.

[77]

Nodaļa 12—Patiesības spēks pārliecināt un atgriezt dvēseles.

Caur dievīgas zēlastības pārveidojošo iespaidu uz cilvēka sirdi tiek parādīts patiesības spēks. Zemēs, kur vēsts līdz šim nav dzirdēta, viņas pasludinašana iespaido sirdis. Rādas, ka tur tai ir lielaks spēks pārvērst raksturu, nekā kad ta tiek attēlota tiem, kas jau pazīst patiesības uzdevumu pasaulē. Patiesībai ir maz spēka pie sirdīm tiem, kas pašu labuma dēļ dzīvo nesaskanīgi ar patiesības gaismu un izredz ceļu, kas nesaietas ar patiesības pamatlikumiem. Tādi ļaudis saka, ka ticot Dieva vārdam, tomēr tie nedod neviena pierādījuma, ka viņi caur to ir svētīti.

Patiesība iemanto cilvēkus, kas to nekad agrāk nav dzirdējuši. Tie ieskatīs grēka grēcīgumu un viņu atgriešanās būs pamatīga un patiesa. Kungs darbosies pie sirdīm, kuņas agrāk vēl nav dzirdējušas aicinājumu un tapēc nav atzinušas grēka lielumu.

Kristus vienīgi sekmīgais pretinieks.

Kristus ir vienīgi sekmīgais pretinieks grēkam. Ļaujiet viņa dzīves pilnai gaismai ieplūst dvēselēs tiem, kas ir tumsībā. No tieša evaņģēlija varas iespaids tika tūkstoši atgriezti vienā dienā.

Grēcinieki tiks atgriezti.

[78]

Kad grēcinieks sajūt, ka tikai caur Kristu var dabūt mūžīgu dzīvošanu, kad viņam kļūst saprotams, ka paklausība Dieva vārdam ir tas noteikums, zem kuņa var ieiet Dieva valstībā, kad viņš iepazīstas ar Kristu, kā ar grēku salīdzinātāju, tad viņš pazemīgs un sagrauzts nāk pe Pestītāja, atzīst savus grēkus un lūdz piedošanu. Viņa dvēsele šāņem iespaidu no Dieva cēluma un krāšņuma sajūtas. Cik svētlaimīga ir mūžīga dzīvība mierā, priekā un šķīstumā, to viņš tik dziļi sajūt, ka viņš pilnīgi nododas Dievam.

Grēcinieki taps par strādniekiem priekš Dieva.

Man ir uzdots sacīt, ka daži, kas āriņi izrādījās pilnīgi nodevušies grēkam, bet kuņu dvēseles pēc tiek apgaismotas, taps par spējīgiem strādniekiem priekš Dieva tādās vietās, kur tādi paši grēcinieki, kādi viņi agrāk bija.

Priekš kolportieņiem.

Es šo rakstu tapēc, ka kolportiera darbā jeb bibeles darbā pa mājām bieži satiek vīrus un sievas, kas ārejā uzvešanā izliekas skarbi un atbaidoši, bet kad tiek mantoti priekš patiesības, tie var tikt par visuzticamākiem un pašāvigākiem. Patiesības gars tiešam ir vērtīgs katrai draudzei. Dažiem, kuņus Kungs izlieto, var trūkt ārejs smalkums. Bet ja viņu raksturs ir nevainojams, tad tie viņam ir dārgi.

Stingra taisnuma pamatlikumi.

[79]

Tā ka gals tuvojas, tad Dieva darbam jāpieņemas pilnā spēkā, šķīstumā un svētumā. Strādniekiem jātiek piepildīti ar mīlestību uz Dievu un savā starpā. Tiem jāpiekopj

visstingraka taisnuma pamatlikumi. Kad valda īsts pamattonis, tad Dievs pats parādīsies kā mīlestības un zēlastības Dievs. Dieva enģeļi no debesim nāks pie draudzes virs zemes, lai pa-līdzetu tai viņas vajadzībā. Pieminesim pastavigi, ka mēs esam Dieva līdzstrādmeķi. Savienotiem ar debesim mums javeicinā viņa darbs pilnībā, ar gaviļu dziesmam un prieku. Katrā dvēselē tiks iededzinata svētas dedzības uguns. Viena grupa pēc otras atstās ienaidnieka melno karogu, un steigsies palīgā Kungam cīņā pret vareno.

Dziļaks piedzīvojums.

Dieva strādnieķiem japaņāk daudz dziļaks piedzīvojums. Ja visi nododas viņam, tad viņš spēcīgi priekš tiem darbosies. Tie uzspraudīs patiesības karogu uz cietokšņiem, kuņus līdz tam bija turejīs satans. Viņi tos ieņems ar uzvaras saucieniem. Tiem ir cīņas rētas, tomēr tiem tiek sūtita iedrošinoša vēsts, ka Kungs grib tos vadit tāļak no uzvaras uz uzvaru.

Pasaule pārgrozita.

Ja Dieva kalpi strādā kopā ar svētu dedzību un ar Dieva atbalstu, tad lietas, kādas šodien pastāv pasaulē, tiks pārgrozitas, un drīzi zeme ar prieku saņems savu Ķēniņu. Tad «mācītaji spīdēs kā debess spoņums, un tie, kas daudzus vadījuši uz patiesību, kā zvaigznes mūžiģi mūžam». R., 17. zept. 1903.

Nodaļa 13—Vienoti centieni.

Starp strādniekiem, kas pārdod grāmatas, kuŗām jaapplūdinā pasauli ar gaismu, vajadzētu būt pilnigai vienprātībai. Kur mūsu ļaudis dara kolportieru darbu, tur vajadzētu veselības kopšanas grāmatas un reliģiska satura grāmatas piedāvat kopā ka daļas no kopīga darba. Attiecības starp reliģiskām un veselības kopšanas grāmatam man tika atēlotas ar ķēdi un iekalumu. Šādu grāmatu sakopošana ir skaista un ar tām var padarīt pilnigu darbu.

Vienlīdzīgi svarīgas.

Veselības grāmatam pagātnē nav piegriezta ta uzmanība, kādu prasa viņu svarīgums. Lai gan daudzi tās ir vērtējuši augsti, tomēr citi nav turejuši tās par pietiekoši svarīgām priekš izsūtišanas pasaulē. Bet kas varetu būt vēl labaka sagatavošana uz Kristus atnākšanu un kas varetu ļaudim vairak pamodināt tieksmes pieņemt citas patiesības par sagatavošanos uz Kristus atnākšanu, ka liekot tiem atzīt šī laika ļaunumus un ierosinajot tos uz cīņu pret pašpmierinašanu un kaitīgām ierašam? Vaj pasauli nav vajadzīgs apgaismot par veselības reformu? Vaj cilvēkiem nav vajadzīgas svarīgās, veselības kopšanas grāmatās atrodošās patiesības? Daudziem mūsu kolportieriem jāiegūst par veselības reformu citadokus ieskatu.

[81] Pie mūsu kolportieriem un kolportieru vadītājiem nedrīkstētu būt šķelšanas un partijas. Visiem vajadzētu piedalīties ka pie veselības kopšanas grāmatu, tā ari pie reliģisku grāmatu pārdošanas. Nevajadzētu novilkt robežas itka tikai zinamas grāmatas pelnitu kolportieru uzmanību. Ir jābūt pilnigai vienībai, darbam jaattīstas vienlīdzīgi visās daļās.

Vienaldzība pret veselības kopšanas grāmatam.

Vienaldzība, ar kādu daudzi izturas pret veselības kopšanas grāmatam, apbēdinā Dievu. Tas nav Dieva prāts, ja šķīr veselības darbu no vispārejā darba. Veselības reformas darbā ir tikpat daudz tagadejās patiesības, kā citās evaņģelija darba nozarēs. Neviena nozare, atdalīta no otras, nevar būt pilnīga.

Veselības reforma kā ķīlis.

[82] Veselības reformai ir spējīgi pārstāvji; bet tiem darbs tika ļoti apgrūtinats, tapēc ka tik daudz sludinātāju, savienību priekšmieku un citu, kas ieņem iespaidīgas vietas, nav dāvājuši veselības reformai vajadzīgas uzmanības. Tie nav atzinuši, ka veselības reformai ir tādas pat attiecības pret trīskārtīgo eņģeļu vēsti, ka ļabai rokai pret miesu. Kamēr daudzi no mūsu ļaudim un ari daži sludinātāji dāvāja tai maz ievēribas, tai laikā Kungs ir parādījis savu cienību pret to piešķīrot tai bagatīgas sekmes. Ja ar veselības reformu apietas pareizi, tad ta ir kā skaldamais ķīlis, kas sataisa ceļu, ta ka sirdi var aizsniegt citas patiesības. Ja trīs eņģeļu vēstis tiek pieņemtas viņu pil numā, tad veselības reformai ierādīs vietu saeimas apspriedēs, draudzes darbā, mājās, pie galdiem un visos gadījumos. Tad ļabā roka kalpos miesai un pasargās to.

Nevis vēsts vietā.

Bet kaut arī veselības reformai jāieņem vieta trīskārtīgās eņģeļu vēsts pasludināšanā, tomēr viņas pārstāvjiem nekādā ziņā nebūs cenzties nostādīt to vēsts vietā. Veselības kopšanas grāmatam vajadzētu ieņemt savu īsto vietu; bet šo grāmatu izplatīšana ir tikai viens no daudziem zariem lielā darbā, kuŗam jatiek padarītam. Sirsnīgie mājiņi, kas kādreiz kolportierim tiek doti par veselības kopšanas grāmatam, nedrīkstētu pāvedināt nostumt pie maas citas svarīgas grāmatas, kuŗām jatiek izplatītām. Tiem, kas vada kolportieŗu darbu, vajadzētu būt tādiem ļaudīm, kas spēj izšķirt kādās attiecībās darba katra daļa stāv pret visu darbu. Veselības kopšanas grāmatu izplatīšanai tiem vajadzētu dāvat vajadzīgo ievēribu, bet tiem nebūs šo nozari padarīt par tik svarīgu, ka caur to tiek apgrūtināta piedalīšanās pie citām svarīgām nozarem un tādā kārtā netiek ievērotas grāmatas, kas nes pasaulei sevišķo patiesības vēsti.

Reliģisku grāmatu pārdošanai ir vajadzīga taisni tikpat daudz sagatavošanās kā veselības kopšanas un sātības grāmatu pārdošanai. Tikpat daudz vajadzīgs sacīt par kolporteŗanu ar grāmatam, kas satur garīgu barību; tikpat daudz pūļu jāpieliek paskubinājot un izglītojot strādniekus izplatīt grāmatas, kas satur trīskārtīgo eņģeļu vēsti, cik tiek pielikts, lai izglītotu kolportieŗus priekš veselības kopšanas grāmatam.

[83]

Viena grāmatu šķīra pastāvīgi sataisīs ceļu otrai šķīrai. Abas ir svarīgas un abas jāizplata vienā laikā. Katra šķīra papildinā otrā un nekādā ziņā nevar ieņemt otras vietu. Abas šķīras nodarbojas ar visai svarīgām lietām un abām ir jādara sava daļa pie Dieva ļauŗu sagatavošanas uz pēdējām dienām. Abas šķīras nes tagadejo patiesību un tām jāapgaismo, jāpamodinā un jāpārlicinā. Abām šķīram jāņem dalība, lai svētītu un šķīstītu to draudzi, kas gaida uz Dieva Dēla atnākšanu lielā spēkā un godībā.

Kaut katra savienība un katrs kolportieŗu vadītājs dedzīgi paskubinātu strādniekus laukā un mekletu un izglītotu jaunus. Katram vajadzētu cik daudz vien iespējams veicināt un izkopt darbu nekaitejot citu darbam. Visam vajadzētu notikt brāļu mīlestībā un bez pašmīlības. T. VI, 326-328.

Nodaļa 14—Vieglprātīgi un uztraucoši raksti.

Pasaule ir appludināta ar grāmatām, kuŗas labaki būtu iznīcināt ka izplatīt. Būtu labaki nekad nelasīt grāmatas ar indiaņu un tamlīdzīgiem laupitāju nostāstiem, kas tiek iespiesti un izplatīti ar nolūku iegūt naudu. Šinīs grāmatās ir velnišķīgs apburošs spēks. Dvēseli saģiftejoši nostāsti par noziegumiem un neģēlibam, atstāj apburošu iespaidu uz jauniešiem un modinā viņos vēlēšanos vērst uz sevi citu uzmanību, un kaut ari tas notiktu caur bezdievīgu rīkošanos. Ir ari daudz vēsturīgu sacerejumu, kuŗu iespauks nav daudz labaks. Negantības, briesmu darbi, izvirtības, kas šinīs rakstos attēloti, darbojas daudz prātos kā raugs un pavinā darīt tamlīdzīgus darbus. Grāmatas, kas apraksta cilvēku velnišķos darbus, veicinā kauna darbu izdarišanu. Šausmīgu briesmu darbu sīkumus nav vajadzīgs izjust, un nevienam, kas tic šī laika patiesībai, nevajadzētu palīdzēt uzglabāt viņu piemiņu.

[85] Kādas citas grāmatu šķiras saturs ir mīlestības stāsti un vieglprātīgi, uztraucoši attēlojumi. Tādas grāmatas ir lāsts priekš katra lasītāja. Rakstnieks var uzturēt labu tikumību un visā savā sacerejumā ieauzt reliģiskas jūtas; tomēr pa lielakai daļai ir tikai satans ietērpts eņģeļa drēbēs, lai jo drošaki varetu pievilt un pavināt. Gars pa lielakai daļai tiecas uz to, ar ko tas tiek baŗots. Nelabu, uztraucošu nostāstu lasītāji top nederīgi priekš saviem pienākumiem. Tie ved nedabīgu dzīvi, tiem nav nekādas vēlēšanas pēc derīgas nodarbošanas un nekādas vēlēšanas meklet Svētos Rakstos, lai baŗotos ar debess mannu. Saprāšana tiek vājināta un zaudē savu spēku pārdomat par pienākuma un likteņa augstiem uzdevumiem.

Man ir rādīts, ka caur nešķīstu lasamvielu jaunatne ir padota vislielākām briesmām. Kā jaunus, tā ari nobrieduša vecuma lasītājus satans cenšas sajūsmināt ar nevērtīgiem nostāstiem. Ja kādu lielu daļu no klajā laiktām grāmatām varetu iznīcināt, tad būtu aizkavēta kāda mocība, kas izdara briesmīgu darbu, vājinājot garu un samaitājot prātu. Neviens nav tik nostiprināts pareizos pamatlikumos, ka būtu drošs pret visām kārdināšanām. Visu tādu necienīgu lasamvielu vajadzētu noteikti sviezt pie malas.

Mums nav atļaujas no Kunga nodarboties ar tādu lietu iespiešanu un pārdošanu, jo tās ir līdzeklis daudzu dvēseļu samaitāšanai. Es zinu, par ko es rakstu, jo šī lieta man ir rādīta. Kaut neviens, kas tic patiesībai, nenodarbotos ar šo darbu, domājot caur to sapelnīt naudu. Uz tādā kārtā iegūtiem līdzekļiem Kungs neliks svētību; viņš vairak izkaisīs, nekā tiek sakrāts. H. 55, 56 1. p.

Dažām lietām mūsu apgādniecības nav dāvājušas vajadzīgo ievēribu. Vīriem atbildīgās vietās vajadzētu izstrādāt planus, kā varetu izplatīt mūsu grāmatas, lai tās, iznākot iz preses, neguletu nederīgi uz plauktiem. Mūsu ļaudis ir palikuši laikam pakaļ un neiet pa ceļu, kuŗu atveŗ Dieva aizgādība.

Daudzi mūsu raksti ir laizti pārdošanā par tik lētu cenu, ka peļņa nepietika, lai palstītu apgādību un iegūtu atlikumu turpmākiem darbiem. Tiem no mūsu ļaudīm, kas nenes sevišķās rūpes par darba dažādām nozārem, nav sajēgas par darba vajadzībām un par kapitalu, kas vajadzīgs veikala gaitas uzturēšanai. Tie nesaprot cik viegli tam var nākt zaudejumi un kādi izdevumi ikdienas ir tādai iestādei. Izliekas, ka tie domā, ka viss norisinājas bez sevišķām pūlēm un izdevumiem, un tapēc pastāv uz tam, ka mūsu rakstiem jatiek pārdotiem pa vizzemako cenu, ta ka iestādei gan-drīz nebūtu nekādas peļņas. Pēc tam kad nu cenas ir uz vizzemako pazeminātas, tie parāda tikai maz sirsības pacelt taisni to grāmatu pārdošanu, priekš kuŗām tie izspieda tik zemas cenas. Kad mērķis ir panākts, tad viņu atbildības sajūta atslābst, kur taču tiem vajadzētu just vislielāko līdzdalību un īstas rūpes dedzīgi veicināt rakstu pārdošanu, lai tiktu sēta patiesības sēkla un apgādībās rastos līdzekļi, kuŗus atkal varetu ieguldīt citos rakstos.

Sludinātajai ir bijuši ļoti nolaidīgi savā pienākumā, nesajūsminājot priekš šīs lietas draudzi tais vietās, kur tie strādāja. Ja grāmatu cenas reiz ir pazeminātas, tad ir ļoti grūti tās atkal pacelt īstā vērtībā, jo šaursirdīgi, ļaudis to nosauc par spekulāciju un neapdomā, ka nevienam no tam nav personīga labuma un ka Dieva vēsts nedrīkst nīkt aiz naudas līdzekļu trūkuma. Grāmatas, kuŗām vajadzētu tikt tāli izplatītām, guļ nelietotas mūsu apgādībās, tapēc ka nav pietiekoši dedzības nest tās ļaudīm.

Presei ir vara; bet ja viņas ražojumi paliek neizlietoti palīgu trūkumu dēļ, kas tos izplatītu, tad viņas vara ir zaudeta. Mūsu brāļi devīgi ir veltījuši līdzekļus, lai grāmatas un traktāts pavairotu, bet viņi nav likuši planus kā izdotos līdzekļus atkal dabūt atpakaļ priekš citu rakstu pagatavošanas. Preses vara ar visām tās priekšrocībām atrodas viņu rokās; tie to var izlietot uz labāko, jeb tie var būt vienaldzīgi un caur laiskumu zaudēt priekštiesības, kuŗas tie būtu varejuši panākt. Caur sapratīgu aprēķinu tie pārdodot rakstus var izplatīt gaismu, lai ta varetu spīdet tūkstošās dzimtās, kas vēl atrodas maldu tumsībā. T. IV, 388, 389.

Nodaļa 16—Mūsu grāmatam jatiek pārdotām un lasītām.

Vajadzīgi simtiem kolportieru.

Citiem apgādājumiem ir noteikts paņēmiens negādat uz tirgus tādas grāmatas, kuŗas nemodinā sevišķi dzīvu interesi. «Šīs pasaules bērni savā kārtā ir gudraki par gaismas bērniem.» Luk. 16, 8. Ikdienas rodas zelta izdevības ievest mēmos patiesības vēstnešus dzimtās un pie atsevišķām personam. Kūtrie un neapdomigie šīs izdevības neizmanto. Dzīvu sludinātāju ir maz. Tur, kur vajadzētu būt simts, ir tikai viens. Daudzi dara lielu kļūdu neizlietojot savas dāvanas savu līdzcilveku glābšanai. Simtiem vajadzētu nest gaismu visās mūsu lielpilsētās, mazpilsētās un ciemos. Ir jaapstrādā vispārejos ieskatos. Dievs saka: Sūtiet gaismu visās lauka daļās. Viņš grib lai cilveki būtu viņa gaismas neseji, lai to nestu tiem, kas tumsībā.

Ne ļaudis, uz kuŗiem nevar paļauties.

Visur vajadzīgi Dieva vēstneši. Visās lauka daļās vajadzētu izvēlet kolportierus, ne ļaudis, uz kuŗiem nevar paļauties, ne vīrus un sievas, kas nekur neder un kam nevienā lietā nav bijušas sekmes, bet tādus, kam ir laba slava, smalkjūtība, ass skats un spējas. Tādi ļaudis mums vajadzīgi kā sekmīgi kolportieri un kolportieru darba vadītāji. Krietnam kolportierim vajadzētu tāpat kā sludinātajam saņemt pietiekošus ienākumus no sava darba, kad viņš savu darbu dara uzticīgi.

Vissvarīgākais darbs.

Viens no vissvarīgākajiem darbiem ir darīt mūsu rakstus pieietamus ļaudim un caur to pamodināt tos pētīt Svētos Rakstus. Iedabūt mūsu rakstus dzimtās, iesākt ar tām sarunas un lūgt ar tām un priekš tām Dievu, tas ir labs misijas darbs, kas attīsta vīrus un sievas dvēseļu glābšanas darbam.

Ne katrs priekš tam derīgs.

Ne katrs ir priekš šī darba derīgs. Vajadzētu izredzet ļaudis ar vislabākām dāvanam un spējam, kas iesāk un turpinā darbu saprātīgi, apzinīgi un izturīgi. Vajaga izstrādāt un krietni izvest pamatīgi pārdomātus planus. Draudzem katrā vietā vajadzētu ņemt visdziļāko līdzdalību pie rakstu izplatīšanas un misijas darba ...

Apģerbs un uzvešanās.

Mums ir tagad daudz atvieglinājumu pie vēsts izplatīšanas, bet mūsu māsas un brāļi neizturas cienīgi pret priekštiesībām, kas tiem dotas. Katrā draudzē tie neredz un nejut vajadzību izlietot savas dāvanas pie dvēseļu pestīšanas. Tie nepārdomā, ka tiem ir pienākums krāt pasūtījumus uz mūsu laikrakstiem, ieslēdzot veselības kopšanas laikrakstus, kā

ari izplatīt mūsu grāmatas un citus rakstus. Darbā vajadzētu būt ļaudim, kas ir gatavi ļauties pamācīties, kā vislabāk tuvoties atsevišķām personam, kā ari dzimtam. Viņu drēbēm vajadzētu būt pieklājīgām, bet ne greznām, un viņu uzvešanai tādai, kas nedod iemesla

piedauzities. Mūsu ļaudim ir liels īstas pieklājības trūkums. Pieklājību vajadzētu piekopt visiem, kas darbojas misijas darbā.

Izplatišana vairo pieprasījumus.

Mūsu apgādībam vajadzētu uzrādīt ievērojamus panākumus. Mūsu ļaudis tās var pabalstīt, parādot noteiktu vēlešanos laizt mūsu rakstus tautā. Bet ja nākošā gadā tiek parādīta tikpat maz līdzdalība, kā pagājušā, tad būs tikai maz peļņas, ar ko var strādāt tālāk. Jo vairak mūsu raksti tiks izplatīti, jo vairak pieprasīs grāmatas, kuŗas izskaidro Svētos Rakstus. Daudzi tiek pamodināti caur baznicu aplamībam, maldībam un atkrišanu, kā arī caur svētkiem, bazariem, loterijam un daudziem izgudrojumiem, kā iegūt naudu baznicas vajadzībam. Ir daudzi, kas tumsībā meklē gaismu. Ja mūsu laikraksti un grāmatas, kas satura patiesību vienkāršā bībeles valodā, tiktu plaši izplatītas, tad daudzi pārliecinātos, ka šie raksti ir taisni tas, ko tie vēlas. Bet daudzi mūsu brāļi rīkojās tā, it kā lai nāktu pie viņiem jeb lūgtu mūsu iestādem rakstus, kur taču tūkstošiem nav jēgas, ka tādi raksti maz

Uzsveri grāmatu vērtību.

[91]

Dievs uzaicinā savus ļaudis rīkoties, kā sparīgiem cilvēkiem, un atstāt nolaidību, kūtrumu un vienaldzību. Mums jānes ļaudim raksti un jāieinteresē tos, lai tie tos pirktu, paskaidrojot tiem, ka tie saņem daudz vērtīgaku lietu, kā naudas zumu, kuru par to samaksā. Uzsveri, cik vērtīgas ir grāmatas, kuŗas tu piedāvāji. Tu viņas nekad nevari novērtēt pārak augsti. T. IV., 389-392.

Nodaļa 17—Izlase.

Spējas uz kolportieņu darbu.

Viens cilvēks ir spējīgaks par otru izdarīt kādu darbu. Tapēc nebūtu pareizi domāt, ka katrs var būt kolportieris. Daži nav priekš šī darba sevišķi apdāvināti. Tapēc tos nevajadzētu turet par neticīgiem vaj samaitatiem. Kungs neuzstāda neprātīgas prasības. Draudze ir dārzs, kuņā aug dažādas puķes, katra ar savām savādībām. Kaut arī tās visas daudzās lietās viena no otras atšķirās, tomēr katrai no tām ir sava īpaša vērtība. Z. 2., 298.

Dievs nesagaida, ka katrs no viņa ļaudīm ar savām dažādām dabiskām dāvanām būtu derīgs priekš jebkuņas vietas. Neaizmirsīsim, ka uzticētās mantas ir dažādas. Nevienam cilvēkam nav tiesības noteikt darbu citam pretīgi pēdejā paša pārliecībai par savu pienākumu. Ir pareizi dot padomu un likt priekšā planus, bet katram cilvēkam vajadzētu dot brīvību meklēt aizrādījumus pie Dieva, kam viņš pieder un kam viņš kalpo. H. 13.

Sagatavošana uz sludinātāja darbu.

Daži vīri, kuņus Dievs aicinājis uz sludinātāja darbu, ir izgājuši laukā kā kolportieri. Man tika aizrādīts, ka tie caur to dabū krietnu sagatavošanu, ja tie cenšas izplatīt gaismu un nest Dieva vārda patiesības taisni ģimenēs. Sarunās tiem bieži būs izdevība runāt par bībeles reliģiju. Ja šis darbs tiktu darīts tā, kā tas vajadzīgs, tad strādnieki apmekletu ģimenes, parādītu kristīgu smalkjūtību un mīlestību uz dvēselem un caur to padarītu daudz laba. Tas sagādātu krietnus piedzīvojumus katram, kas cerē ieņemt sludinātāja amatu.

Kas sagatavojas uz sludinātāja amatu, tam neviens cits darbs nedos tik lielus noderīgus piedzīvojumus, kā kolportieņu.

Grūtību panešana.

Ja darbā nāk priekšā grūtības un kārdinašanas, tad no šiem piedzīvojumiem vajadzētu mantot labumu un caur tiem mācīties stiprāki paļauties uz Dievu un vienmēr vairak apzīnāties savu atkarību no viņa katru acumirkli.

Sirdī nevajadzētu piekopt un pār lūpām nevajadzētu laizt kurnešanu. Ja ir panākumi, tad nebūs pagodināt sevi, jo tie ir gūti caur Dieva enģeļu darbību pie sirdīm. Nevajadzētu arī aizmirst, ka debess vēstneši pastāvīgi ir pie mums kā priekos, tā bēdās. Vajadzētu atzīt Kunga laipnību un priecīgi viņu slavēt.

Kristus atstāja savu godību un nāca šinī pasaulē ciest par grēciniekiem. Tapēc, kad mēs savā darbā sastopam grūtības, mums jauzlūko viņu, kā savas ticības iesāceju un pabeidzeju. Tad mēs neatlaidīsimies un nezaudesim dūšu, bet panesīsim visas grūtības, kā tas pieklājās Jezus Kristus labiem kaņevijiem. Pieminēsim arī, ka viņš par visiem īsti tici- ģiem saka: «Mēs esam Dieva darba biedri, jūs esat Dieva aramais tīrums, Dieva ēka.» 1. Kor. 3, 9.

Vērtīgs piedzīvojums.

Kas grib kolportieža darbu iesākt tā kā vajadzīgs, tam jābūt kā skolotājam, tā arī skolēnam. Kamēr viņš mēģinā citus mācīt, viņam pašam jācāc darīt evaņģelista darbu. Kad kolportieži iziet savā laukā ar pazemīgu sirdi un ar īstām vēlešanām, tad tie atradīs daudz izdevību runāt vārdus īstā laikā ar dvēselēm, kuras gandrīz nonīkst no mazdūšības. Pēc tam, kad tie būs strādājuši priekš šīm dvēselēm, kuņām vajadzīga palīdzība, tie varēs sacīt: «Jūs citkārt bijat tumsība, bet tagad jūs esat gaisma iekš Kunga.» Evez. 5, 8. Un tad redzot uz otru pusi grēcīgu izturešanos pie citiem, tie arī varēs sacīt: «Un kādi no jums bija tādi; bet jūs esat nomazgati, bet jūs esat svēti darīti, bet jūs esat taisnoti iekš Kunga Jezus vārda un iekš mūsu Dieva Gara.» 1. Kor. 6, 11.

Kas priekš Dieva strādā, tas sastop grūtības, bet tam vienmēr pieder apsolījums: «Redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.» Mat. 28, 20. Dievs dos brīnīškus piedzīvojumus visiem tiem, kas sacīs: «Es ticu tavam apsolījumam; es neatlaidīšos un nezaudešu dūšu.»

Piedzīvojumu paziņojumi.

[95]

Kam tādi piedzīvojumi Kunga darbā, tam vajadzētu par to rakstīt paziņojumu priekš mūsu laikrakstiem, lai caur to tiktu iestiprināti arī citi. Kolportierim vajadzētu paziņot savas evaņģelista darbības priekus un svētības. Tādus paziņojumus vajadzētu uzņemt mūsu laikrakstos, jo tiem ir tāli sniedzošs iespaids. Tie būs priekš draudzēm kā salda smarža, kā dzīvības smarža uz dzīvību, un pie tam redzēs, ka Dievs ir ar tiem, kas strādā kopā ar viņu.

Priekšzīme veselības reformā.

Savā satīksmē ar netīcīgajiem neļaujaties novērsties no pareiziem pamatlikumiem. Kad jūs sēdīet pie viņu galda, tad esat sātīgi ēšanā un baudat tikai tādus ēdienus, kas nesajauc saprašānu. Sargājaties no katras nesātības. Jūs nedrīkstat neko darīt, kas vājinā jūsu garīgu un miesīgu spēku, ja negribat tapt nespējīgi apspriest garīgas lietas. Pasargājat savu garu tādā stāvoklī, ka Dievs var iespiest sava vārda dārgās patiesības.

Tā jūs atstāsāt iespaīdu uz citiem. Daudzi cenšas pārlabot citu dzīvi, nopeļot to, ko tie ieskata par atzgarām ierašām. Viņi iet pie tiem, kas pēc viņu domām ir uz maldu ceļa un atklāj viņu kļūdas, bet nopietni un saudzīgi nepūlas vest kļūdojošos pie pareiziem pamatlikumiem. Tāda izturešanās bieži nesa-sniedz kārotos panākumus. Mēģinānot citus labot, mēs bieži tikai pamodīnājam iekš tiem pretošanās garu un tā vairak kaitejam, nekā padaram labu. Tapēc nenovērojāt citus, lai varetu tos darīt uzmanīgu uz viņu kļūdam un maldībām, bet pamācat tos caur savu priekšzīmi. Caur savu pašāizliegšanos un uzvaru pār ēšanas kāri rādat paklausību pareiziem pamatlikumiem. Lai jūsu dzīve nolīek liecību par patiesības svētījošo un izdāīlojošo iespaīdu.

[96]

Runas dāvanas izglītošana.

No visām dāvanām, kuņas Dievs dāvinājis cilvēkiem, neviena nav vērtīgāka par runas dāvanu. Ja tā ir svētīta caur Svētu Garu, tad tā var izdarīt daudz laba. Ar mēli mēs pār-līecīnājam, ar to mēs pīenesam Dievam lūgšanas un pateīcības, ar to arī mēs izsakām dārgas domas par Pestītāja mīlestību. Caur runas dāvanas pareīzu lietošanu kolportieģis var kāsīt daudz sirdīs dārgo patiesības sēklu. Z., 288-291.

Vajadzīgs grāmatu pamatīgi pazīt.

Mūsu kolportieņiem vajadzētu pamatīgi pazīt grāmatu, kuŗu tie izplata, un būt spējīgiem vērst ļaužu uzmanību uz viņas svarīgākām nodaļām.

Mazu rakstu kolportieru darbs.

[97] Grāmatu kolportieņim vajadzētu ņemt sev līdž traktatus, brošūras un mazakas grāmatas, lai varetu pasniegt tiem, kas nav spējīgi nopirkt lielākās grāmatas. Tādā kārtā patiesība var atrast ieeju daudz mājās.

Pieklājīga izturešanās.

Personas ar rupju un savadu izturešanos nav priekš šī darba. Tikai tādiem vīriem un sievietēm būs panākumi, kam ir pieklājības jūtas, laba uzvešanās, ass skats, cilvēku pazīšana un kas pazīst dvēseļu vērtību.

Pacildinošs darbs.

Kolportiera darbs ir pacildinošs un kolportieņim būs panākumi, ja viņš ir uzticīgs, nopietns un pacietīgs un izturīgi turpinā iesākto darbu. Viņam jābūt ar visu sirdi pie darba. Viņam agri jāceļas un cītīgi jāstrādā un pa-reizi jāizlieto spējas, kuŗas Dievs tam devis. Viņam jāamācas sastapt grūtības, kuŗas viņš uzvarēs, kad viņš tām izturīgi stāsies pretī. Strādnieks var pastāvīgi augt un attīstīt samērīgu raksturu. Lielu raksturu top veidoti caur maziem darbiem un pūlēm. H. 17.

Pa diviem.

Kolportieņus vajadzētu izsūtīt pa diviem; nepiedzīvojušus strādniekus jāizsūta ar tādiem, kam vairāk piedzīvojumu, lai pēdejie varetu palīdzēt tiem. Tie var kopīgi parunāties, kopīgi apcerēt dzīvības vārdus un kopīgi un viens par otru lūgt. Tādā kārtā abi, kā jaunākais, tā vecākais kristīgais, saņems Dieva svētību. H. 16.

[98]

Sevišķais darbs.

Kolportieņiem nevajadzētu izlaist iz prāta, ka grāmatu pārdošana ir taisni tas darbs, kuŗu Kungs no tiem prasa. Tiem vajadzētu pieminēt, ka tie ir Dieva kalpi.

Pamācība.

Ir vajadzīgs nenogurstoši pūlēties; jādod pamācības; strādniekiem jāatgādina darba svarīgums. Visiem jāpiekopj pašizciliecības un pašuzpūšanās gars, kādu Pestītājs rādīja caur savu priekšzīmi.

Ezajas 6. nodaļa.

Lasat Ezajas 6. nodaļu un liekat pie sirds tur atrodošās mācības. «Tad es sacīju: Vai man! jo man jāiet bojā, jo es esmu vīrs nešķīstām lūpām un dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas; jo manas acis redzejušas ķēniņu, Kungu Cebaot! Tad viens no zeraviem atskrēja pie manis, un viņa rokā bija degoša ogle, ko viņš ar stangam bija ņēmis no altaŗa. Un viņš ar to aizskāra manu muti un sacīja. Redzi, sī tavas lūpas aizskārusi, tā tavs

noziegums no tevis atņemts un tavi grēki salīdzināti. Un es dzirdeju Kunga balsi sakam: Ko es sūtišu un kas mums ies? Tad es sacīju: «Redzi, še es esmu, sūti mani.» Ezaj. (6, 5-8.)

Kam pazemīgas sirdis.

Kungs grib, lai pie šī darba ņemtu dalību daudzi, kas ir svētījušies, kuŗu sirdis ir pazemīgas un kas ļauj sevi izlietot visur, kur viņu darbs vajadzīgs. [99]

Runājiet skaidri.

Kolportieris, kas var skaidri un noteikti runāt par tās grāmatas vērtīgumu, kuŗu viņš izplata, atradīs, ka tas viņam daudz palīdz dabūt pasūtījumu. Viņam varbūt ir izdevība lasīt priekšā kādu nodaļu, un caur savas balss daiļskanību un caur savu vārdu uzsvēršanu, viņš aprakstu var tik gaiši attēlot savam klausītājam, itkā tas būtu īstenība.

Nepieciešama īpašība.

Katrā darba nozarē ir ļoti noderīgas spējas runāt skaidri un gaiši, pilnos toņos un daiļskanīgos vārdos; tiem, kas grib tapt par sludinātajiem, evaņģelistiem, bībeles strādniekiem un kolportieriem, vajadzētu šīs spējas izkopt. Tiem, kas domā iestāties šinīs darba nozarēs, vajadzētu tikt pamācītiem balsi izlietot tā, ka, kad tie runā uz ļaudīm par patiesību, paliktu noteikti labs iespaids. Patiesība nedrīkst ciest no nepilnīgas izrunas.

Piemini, ka jūs esiet Dieva līdzstrādnieki.

Atrazdamies starp neticīgiem, neesiet neapdomīgi vārdos, jo viņi skatās uz jums kā uz priekšzīmi. Pārdomājat pamācības, kuŗas tika dotas Aarona dēļiem Nadabam un Abijam. Viņi «nesa svešu uguni Kunga priekšā, ko viņš tiem nebija pavēlējis.» Tie ņēma parastu uguni un lika to uz saviem kvēpinamiem traukiem. «Tad uguns izgāja no Kunga un tos aprija, un tie nomira Kunga priekšā. Un Mozus sacīja uz Aaronu: «Tas ir, ko Kungs ir runājis, sacīdams: Iekš tiem, kas manim tuvu, es tapšu svētīts un visu ļaužu priekšā es tapšu godināts.» 3. Moz. 10, 1-3. Kolportieriem vajadzētu pieminēt, ka viņi ir Dieva līdzstrādnieki glābt dvēseles un ka viņa svētā darbā tie nedrīkst pieļaut neko zemu un nekrietnu. Prātam jābūt pildītam ar šķīstām, svētām domām un vārdiem jābūt labi izmeklētiem. Nekaitiet sava darba sekmēm, izrunājot vieglprātīgus, neapdomātus vārdus. H. 22-24. [100]

Stāstiet tiem vienkāršībā.

Vīri un sievas klīst pa maldu tvaikiem un miglu. Tie labprāt gribētu zināt, kas ir patiesība. Pastāstiet tiem to nevis augsti skanošos vārdos, bet ar Dieva bērnu vienkāršību.

Pazemīga lūgšana.

Satans ir uz jūsu pēdam. Viņš ir viltīgs pretinieks, un naidīgais gars, kuŗu jūs sastopat savā darbā, ir iedots no viņa. Tie, kas no viņa ir pārvaldīti, teic pakaļ viņa vārdus. Ja no viņu acīm varetu atvilkt plīvuri, tad tie redzētu, ka satans pieliek visus savus spēkus, lai tos novestu no patiesības un iegūtu priekš sevis. Izglābt dvēseles no viņa varas var vieglāk caur pazemīgu lūgšanu, nekā caur daudz vārdiem bez lūgšanas.

[101]

Paceļat savu dvēseli.

Strādniekiem vajadzētu pastāvīgi turet savu dvēseli lūgšanā paceltu uz Dievu. Strādnieki nekad nav vieni. Ja tiem ir tiesība uz Dievu, ja tie atzīst, ka viņiem ir uzdots darbs dot cilvēkiem gaismu par bibeles patiesībam, tad Kristus pastāvīgi būs pie tiem. H. 41.

Kolportieņu darbs ir sagatavošanās uz sludinātāja amatu.

Šinī darbā ir vairak grūtību, kā kaut kādā citā; bet pie tam iegūtas mācības, godprātīga uzvešanās un pieklājība darīs jūs spējīgus priekš citiem derīgiem laukiem, kuŗos jūs varat palīdzēt dvēselem. Kas neko nemācās, kas, tuvojoties ļaudīm, ir nepiesardzīgi un skarbi, tie, iestājoties sludinātāja amatā, parādītu sa-tiksmē ar dvēselem to pašu pieklājības un izveicības trūkumu. H. 43.

Lūdziet ar ģimenem.

Iegādājot ģimenēs mūsu laikrakstus, runājot un lūdzot ar tām un priekš tām, tiek darīts misijas darbs, kas sagatavo vīrus un sievas uz dvēseles gana darbu.

Caur kolportešanu ar evaņģelija rakstiem jauni vīri tiek labaki sagatavoti priekš sludinātāja darba, kā caur vairakgadīgu skolas apmeklēšanu. Kas sagatavojas priekš sludinātāja darba, tas nevienā citā nodarbošanās nemantos tik daudz derīgu piedzīvojumu, kā kol-portieru darbā.

[102]

Kas skatas tikai uz peļņu.

Bet daudzi kolportieņu darbā ļaunas pavedināties pārdot grāmatas un bildes, kas neko nesatur par mūsu ticību un nedod pārdevejam gaismas. Tie to dara tapēc, ka tā tiem ir lielakas izredzes iegūt naudu, nekā caur bibeles darbu. Šīs personas neiegūst sevišķas spējas priekš evaņģelija darba. Tie neiegūst piedzīvojumus, kas tos darītu derīgus priekš darba. Tie nemācās nest nastu par dvēselem un nemanto nekādus piedzīvojumus, kā vissekmīgaki var mantot dvēseles. Tie palaiž gaŗam laiku un izdevības.

Pasaulīgs raksturs.

Tādus Dieva Gars mitejas pārliecināt, viņu raksturs top pasaulīgs un tie aizmirst, cik daudz tie paradā Kungam, kas priekš tiem nodeva savu dzīvību. Tie lieto savus spēkus priekš pašu pašmīlīgiem mērķiem un liedzas strādat Kunga vīnkalnā. H. 44. 45.

Ne visi vienu grāmatu.

[103]

Tika ieteikts, ka vislabākais paņēmiens ir, ka visi kolportieři vienā laikā strādā ar vienu un to pašu grāmatu. Ari pat ja to varetu izdarīt, tas nebūtu gudri un ieteicami. Vienu grāmatu vien nevajadzētu izplatīt un to ieteikt, itkā ta apmierinātu visas šī laika prasības. Ja Kungam ir gaisma priekš saviem ļaudīm, kuŗa dažādā veidā atrodas dažādās grāmatās, kurš tad var iedrošināties uzcelt robežas, tā kā gaisma nevar izplūst pa visu pasauli? Kungs grib, lai mūsu brāļi liek planus, ka gaisma, kuŗu viņš devis, nepaliek apslēpta mūsu apgādības namos, bet spīdetu tāli visapkārt, apspīdot visus, kas to grib pieņemt.

Nepareizi pamatlikumi.

Ja mūsu kolportieři ir pārņemti no laicīgas pelņas gara, ja tie izplata grāmatu, ar ko tie visvairāk var nopelnīt, un citas grāmatas, kas vajadzīgas ļaudim, atstāj neievērotas, tad es jautāju: Kādā ziņā viņu darbs ir misijas darbs? Kur ir misijas gars, pašuzpūšanās gars? Veikla, godīga kolportieŗa darbs līdzinājās sludinātāja darbam. Vaj tādā gadījumā kolportieŗis lai jūtas svabadaks par sludinātāju, rīkoties aiz pašmīļīgiem iemesliem? Vaj viņš drīkst būt neuzticīgs misijas darba pamatlikumiem un pārdot tikai tādas grāmatas, kas ir vislētākās un visvieglāk pārdodamas un necensties ļaudim likt priekšā tās grāmatas, kas tiem dod visvairāk gaismas — tapēc, ka viņš tādā kārtā nopelna sev vairāk naudas? Iekš kam tādā gadījumā parādas misijas gars? Vaj šis darbs tad nezaudē savu nozīmi? Kapēc nepaceļas neviena balss, lai pārlabotu tādus apstākļus?

Laikraksti, traktāti un brošūras.

Nevienam kolportieŗim nevajadzētu grāmatu, ar kuŗu viņš strādā, turet augstaku par citām, kuŗas arī satur patiesību priekš šī laika. Ja mūsu kolportieři strādātu tikai ar vienu grāmatu un sakoptu savas spējas pie tās, tad darbs netiktu izdarīts saskaņā ar Dieva planu. Visi cilvēki nav vienādi, un kas priekš viena ir īsta barība, tas priekš otra nemaz nav pievilcīgs; tapēc ļaudim vajadzētu nest grāmatas, kas apraksta šī laika sevišķos patiesības punktus no dažādām pusēm. Grāmatu izvēlē kolportieŗim ir vajadzīga gudriba. Nevienam, kas strādā priekš Dieva, nevajadzētu tapt šaursirdīgam jeb īsredzīgam. Kungam ir daudz ieroču, caur kuŗiem viņš grib darboties. Ja viena grāmata tiek tureta augstāk par otru, tad var gadīties, ka tiek palaists gaŗam taisni tas darbs, caur kuŗu ļaudim vislabāk būtu pasniegta gaisma. Nav vajadzīgs salīdzināt dažādas grāmatas un apspriest, kuŗa no tām vislabāka. Dievam ir vieta priekš visām balsīm un visām spalvām, kuŗas viņš iespaidojis liecināt par viņu. Dažiem būs grūti saprast mūsu lielās grāmatas un patiesība tos apgaismos daudz vieglāk, kad ta viņiem tiek attēlota vienkāršāki. Darba vadītājiem vajadzētu iedrošināt vājos un parādīt vienādu līdzjūtību pret visiem darbiniekiem, kas sagatavo ļaudis uz Kunga dienu. Dažiem laikraksti un traktāti būs noderīgāki par grāmatām. Laikraksti, traktāti un brošūras par bībeles mācībām visi pelna ievēribu kolportieŗu darbā, jo tie ir kā mazi ķīļi, kas atveŗ ceļu lielākām grāmatām. H. 50-52.

[104]

Esat derīgi.

Kad jūs dzīvojat pie ļaudim, tad ņemat dalību pie mājas nastam. Esat pakalpiģi kaut ar ūdeņa pienešanu. Palīdzat piekusušam nama tēvam vieģlos mājas darbos. Padzīvojaties ar bērniem. Esat ievēriģi. Strādājiet pazemiģi, un Kungs strādās kopā arī jums. R. 11. nov. 1902.

[105]

Ļaut darboties Garam.

Evanģelistiem, kas kolportē, vajadzētu pilnīgi nodoties Dieva Garam un ļaut tam pie sevīm darboties. Caur nerimstošu lūģšanu viņiem vajadzētu iegūt spēku, kas nāk no Dieva, un vajadzētu dzīvā ticībā paļauties uz viņu. Viņa lielais un vareņais iespaids būs ar katru patiesiģu, ticiģu strādnieku. Z. 2, 295.

Mūsu darbs.

Mēs ātri tuvojamies galam. Mums vajadzētu cītīgi iespiest un izplatīt grāmatas un citus rakstus, kas satur šī laika patiesības. T. VIII., 89.

Kuŗu Dievs var lietot.

Kad Dievs izredz vīrus un sievas priekš sava darba, tad viņš neskatas, vaj tie ir izglītoti, daiŗrunīgi vaj bagāti. Viņš jautā: Vaj tie dzīvo tik pazemīgi, ka es tiem varu mācīt savus ceļus? Vaj es varu savus vārdus likt viņu mutē? Vaj tie mani pareizi attēlos?

[106]

Dievs var taisni katru cilveku izlietot tik lielā mērā, kādā viņš var savu Garu dot viņa dvēseles dievnamā. Darbs, ko tas padarīs, atstaros dievīgu līdzību. Kā savu apstiprinašanas rakstu pasaulei, Dieva kalpiem vajadzētu nest pie sevis neizdzēšamas zīmes no Dieva nepaejošiem pamatlukumiem. T. VII., 144.

Kopā ar enģeļiem.

Kas darbojas citiem par labu, tas strādā kopā ar debesu enģeļiem, kuŗi to pastāvīgi pavada un bez mitešanās tam kalpo. Gaismas un spēka enģeļi ir vienmēr tuvu tos pasargat, iepriecināt, dziedināt, pamācīt un sajūsmināt. Tas var panākt visaugstako izglītību, visīstako uzvešanaso smalkumu, viscēlaku darbu, kas vien cilvecīgām būtņem ir panākams. D. 443, 444.

Dziedašana un lūgšana.

Evaņģelija darbu strādājošam kolportierim, kuŗa sirds ir pildīta ar Svētu Garu, ir daudz brīnišķu izdevību darīt labu. Mīlīga un vienkārša patiesības nešana no mājas uz māju stāv saskaņā ar pamācību, kuŗu Kristus deva saviem mācekļiem, kad viņš tos izsūtīja pirmā misijas ceļojumā. Daudzi tiks aizsniegti caur slavas dziesmam un pazemīgām, sirsnīgām lūgšanām. Pie tam Dieva kalps iespiedīs sirdīs pārliecību. Kristus apsola: «Es esmu pie jums ik dienas.» Kad mums ir apsollīta tāda palīga pastāvīga klātbūtne, tad varam iet pie darba, pildīti ar ticību, cerību un dūšu.

[107]

No pilsētas uz pilsētu.

No pilsētas uz pilsētu, no zemes uz zemi mums jānes rakstus, kas satur apsolišanas par Kristus drīzu atnākšanu, šos rakstus jāpārtulko katrā valodā, jo evaņģelījam jātiek sludinātam visai pasaulei. Katram strādniekam Kristus apsola dievīgu palīdzību, kas darīs viņa darbu sekmīgu. T. IX, 34.

Izplatiet rakstus.

2. martā 1907. g. naktī man tika daudz kas rādīts par vērtību, kāda ir mūsu rakstiem, kas satur tagadejo patiesību. Man tika arī rādīts, cik maz mūsu brāļi un māsas pa draudzem pūlas tos plaši izplatīt.

Ļaunas varas.

Man vairakkārt tika rādīts, ka mūsu spiestuves presem tagad jadarbojas, lai izplatītu gaismu un patiesību. Pasaules baznicās tagad ir garīgas tumsības laiks. Nejedzība dievīgās

lietās ir aplēpuse no cilveku skatiem Dievu un patiesību. Ļaunā varas savienojas. Satans apsola saviem līdzstrādniekiem, ka viņš izdarīs tādu darbu, kas saistīs pasauli. Kamēr viena daļa no draudzes nedarbojas, tikmēr satans un viņa pulki darbojas rosīgi. Vārda kristīgā baznīca neatgriež pasauli, jo tās ir saģiftetas no pašmīlības un lepnuma un tām pašām pie sevis japiedzīvo Dieva atgriezdama spēku, pirms tās var vest citus pie šķīstaka mērķa. T. IX, 65.

Kamēr vēl parbaudīšanas laiks.

[108]

Kamēr vēl pārbaudīšanas laiks, tikmēr kolportieriem būs izdevība strādāt. Kad reliģiskas savienības apvienosies ar pāvestību, lai apspieztu Dieva ļaudis, tad apvidi, kur valda reliģijas brīvība, tiks atvērtas caur evaņģelistisku kolportažu. Kad kādā vietā vājašana top grūta, tad evaņģēlija strādniekiem jāizturas tā, kā Kristus to nosacījis: «Kad tie jūs vajā vienā pilsētā, tad bēgat uz citu.» Mat. 10, 23. Kad vājašana aizsniegusies līdz turieni, tad ejat uz citu vietu. Dievs savus ļaudis vadīs un darīs tos daudz vietās par svētību. Ja neizceltos nekādas vājašanas, tad tie netiktu tik tālu izkaisīti, lai pasludinātu patiesību. Un Kristus paskaidro: «Jūs nebūsiat vēl izstaigājuši Izraēļa pilsētas, tiekams Cilveka-Dēls nāks. Līdz kamēr debesīs tiks sacīts: «Ir piepildīts!» vienmēr būs vietas, kur var strādāt, un sirdis, kas gatavas pieņemt vēsti. T. VI, 478.

Grāmatas un laikraksti.

Lielo, brīnišķo pēdejo evaņģēlija vēsti tagad javeicinā, kā nekad agrāk. Pasaulei jasaņem patiesības gaismu caur evaņģēlizedamo vārdu mūsu grāmatās un laikrakstos. Mūsu rakstiem vajadzētu rādīt, ka visu lietu gals ir tuvu. Man jāsaka mūsu apgādniecībam: Spraužat savu mērķi augsti, spraužat to augstaki. Pasludinajiet trīskārtīgo eņģeļu vēsti, lai visa pasaule to var dzirdēt. Liekat pasauli redzēt, ka šie ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jezus ticību! Par. 14, 12. Mūsu rakstiem jasniedz vēsti par liecību visai pasaulei.»

[109]

Grāmatas par bībeles patiesībam.

Mūsu strādniekus vajadzētu paskubināt vērst savu galveno uzmanību uz grāmatam, kas satur mūsu ticības pierādījumus, atrodošos Svētu Rakstu mācībās, un kas sagatavo tādus ļaudis, kas stipri pastāvēs mums priekšā esošos kārdinašanas laikos. Ja mēs lūgdami pamācot bībeles mācību un saprātīgi izlietojot mūsu rakstus, esam veduši ļaudis pie patiesības atzīšanas, tad mums tos jāattīsta par strādniekiem vārdā un mācībā. Mums tos jāpaskubinā izplatīt grāmatas par bībeles mācībam, grāmatas, kas sagatavos ļaudis pastāvēt, apjostiem ap gurniem ar patiesību un ar degošām svecēm rokā.

Sludinajiet caur grāmatam un laikrakstiem.

Mēs gandrīz esam gulejuši, kas attiecas uz darbu, ko var padarīt ar labi izstrādātas literatūras izplatīšanu. Mums tagad jasludinā vārds ar apziņu un saprātīgi lietojot laikrakstus un grāmatas, lai pasaule varetu sa-prast vēsti, ko Kristus deva Jānim uz Patmos salas. Lai katrs cilveks, kas atzīst Kristu, apliecinātu: «Visu lietu gals ir pienācis tuvu, gatavojaties satikt savu Dievu!»

Mūsu rakstiem janonāk visur.

[110] Mūsu rakstiem vajadzētu nonākt visur. Izdodiet tos daudzās valodās. Trīskārtīgai enģeļu vēstij jatiek pasludinātai caur šo līdzekli, kā arī caur dzīviem lieciniekiem. Uzmostaties jūs, kas ticiet šī laika patiesībai. Tagad jums ir pienākums izlietot visus iespējamus līdzekļus, lai palīdzētu sludināt patiesību tiem, kas to pazīst. Daļu no naudas, kuŗa ienāk caur mūsu rakstu pārdošanu, vajadzētu izlietot pie mūsu ierīcību uzlabošanas, lai mēs varetu pagatavot vairak rakstus, kas atveŗ akliem acis un irdinā neapstrādato sirdszemi.

Tirgošanas gars.

[111] Viegli var iekļūt tirgošanas garā un tā iegrimt laicīgās darišanās, ka Dieva vārda sķīstās un varenās patiesības netiek izvestas dzīvē. Mīlestība uz tirgošanos un pelņa ņem arvien vairak virsroku. Mīļie brāļi, gādajiet, ka jūsu sirdis patiesi būtu atgrieztas. Šodien, kad «patiesība klūp uz ielas un skaidriba netiek iekšā» (Ezaj. 59, 14) ir vajadzīgs saprast mūsu pienākumus vairak kā jebkādā citā laikā. Satans ir nonācis ar lielu varu un darbojas ar visadām pievilšanām uz netaisnību pie tiem, kas iet pazušanā. Visu, ko var satrīcināt, tas tiks satrīcināts, bet kas ir nesatrīcināms, tas pastāvēs. Kungs atnāks ļoti drīz un mēs iestājamies bēdu laikā. Satana spēki, lai gan neredzami, darbojas pie cilveku dzīvību iznīcināšanas. Tomēr ja mūsu dzīvība ir apslēpta ar Kristu iekš Dieva, tad mēs piedzīvosim viņa zēlastību un pestīšanu. Kristus nāks uzcelt uz šo zemi savu valstību. Kaut mūsu mēles būtu svētītas un izlietotas priekš viņa pagodināšanas. Strādasim kā nekad agrak. Mes tiekam paskubināti pastāvet laikā un nelaikā. 2. Tim. 4, 2. Mums jāgādā, ka būtu iespējams pasludināt patiesību. Mums vajadzētu izlietot katru izdevību vilkt dvēseles pie Kristus.

Runajiet par Pestītāja mīlestību.

Mums jābūt atgrieztiem un mūsu dzīvei jābūt svētai, lai pasludinātu patiesību, kāda ta ir iekš Jezus. Strādājot pie mūsu rakstu izplatīšanas mēs ar siltu, priecīgi pukstošu sirdi varam runāt par Pestītāja mīlestību. Vienīgi Dievam ir vara piedot grēkus. Ja mēs neatgrieztajiem šo vēsti nepasludinām, tad mēs caur savu nolaidību varam būt vainīgi pie viņu pazušanas. Mūsu rakstos ir attēlotas svētīgas, pestošas bībeles patiesības. Ir daudzi, kas varetu palīdzēt pārdot mūsu laikrakstus. Kungs mums visiem uzsauc, lai mēs censtūmies glābt pazudušas dvēseles. Satans ir pie darba, ja iespējams pievilt pat izredzētos, un mums ir pienācis laiks modriģi darboties. Mūsu grāmatas un laikrakstus vajadzētu darīt pieietamus ļaužu ievēribai. Evanģeliju par tagadejo patiesību vajadzētu nekavejoši pasludināt mūsu lielās pilsētās. Vaj mums nevajadzētu pamosties uz mūsu pienākumu? T. IX, 61-63.

Jauni brīvprātīgie.

[112] Kristus izlaiž uzsaukumu pēc jauniem ļaudīm, kas brīvprātīgi grib nest pasaulei patiesību. Ir vajadzīgi vīri ar garīgu stingrumu, vīri, kas visur, kur tie atrodas, atrod darbu, tapēc ka tie to meklē. Draudzei ir vajadzīgi vīri, kas dod viņas rindam dūšu, vīri priekš šī laika, kas var cīnīties ar maldībām, vīri, kas ar svaigu dedzību atdzīvinā nedaudzu strādnieku gurdēnās pūles, vīri, kuŗu sirdis ir sasildītas no kristīgas mīlestības un kuŗu rokas ir čaklas darīt sava Mācītāja darbu. H. 21.

Pastāvīga palāvība uz Dievu.

Kad strādnieki pastāvīgi paļausies uz Dievu un vienmēr dzīvos pašreizēji, tad tie nezaudēs dūšu. Tie nesūdzesies. Tie pieminēs, ka visur ir dvēseles, kuŗas Kungs vēlas iegūt un kuŗas satans cenšas novest grēku kalpībā un Dieva baušļu nicinašanā. H. 22.

* * * * *